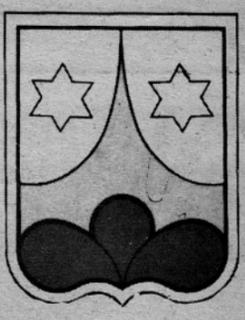

11 30
Vrednost
Krajina

Savinjske

Glasilno Socialistične zveze
delovnega ljudstva
občine Mozirje

Leto XXI
Številka 5
Maj 1989

NOVICE

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Cena 3.000 din

LJUBNO

GORNJI GRAD

Viktor Žakelj obiskal mozirsko občino

V četrtek, 11. maja, je našo občino obiskal podpredsednik RK SZDL Slovenije Viktor Žakelj. Ob srečanju z vodstvom naše družbenopolitične skupnosti so ga domačini seznanili z gospodarskim in političnim utripom občine Mozirje. Izpostavili so predvsem težavnost razreševanja perečih problemov, s katerimi se srečujemo tako doma kakor tudi v širšem slovenskem prostoru. Tovarš Žakelj, ki v Republiški konferenci SZDL pokriva področje gospodarstva, je nato spregovoril še vodilnim in vodstvenim delavcem naše občine. Poseben poudarek je dal prikazu gospodarskih razmer v svetu in pri nas ter viziji modernejšega gospodarskega razvoja. Pri prenašanju tega na naša tla, bo moralo vse večjo vlogo odigrati znanje. Do izraza bo tudi pri nas tako kot povsod v razvitem svetu morala priti nova vrednost človeka v okviru razvite svetovne tehnologije, ki bo slonela na visoko kvalificiranih kadrih. Žalostna je ugotovitev, da v razvoju vse bolj capljamo za razvito Evropo, obstaja pa bojazen, da se od tega še bolj oddaljimo. Nobena tovarna z esktenzivnim gospodarjenjem ne bo preživela, če bo slonela le na ceneni delovni sili in na količinski proizvodnji namesto večjega vlaganja dela in kapitala in znanja in večjo kvaliteto. S tem že z robotizirano proizvodnjo ne bo mogoče več konkurirati. Nujna je preusmeritev na višjo tehnologijo, ki bi nam omogočila vstop v skupni evropski trg. Ovisno je od sposobnosti naših podjetnikov, da se prilagodijo spremembam doma in v Zahodni Evropi, predvsem pa od jugoslovanske ekonomske politike. Pri vključevanju v sodobne gospodarske tokove imajo določeno prednost tista podjetja, ki so se že prej usmerila na to tržišče in so porodni krče pri vključevanju v to že prebolela, medtem ko mnoge ta krvava pot še čaka in bo ob zamujanju še tež-

je. Predpogoj za vsako enakovredno vključevanje v evropske integracijske procese pa je udržen in ureditven razmer znotraj Jugoslavije. Zaradi nebrzdane hiperinflacije grozi popolno razsulo jugoslovanskega gospodarstva, zdravljenje tega pa bo dolgotrajen proces.

O političnih razhajanjih tako v slovenskem, posebno pa še v jugoslovanskem prostoru, ki mnogokrat presegajo vse meje dostojanstva in osnovne etike, pa je V. Žakelj poudaril, da je za obvladovanje teh razhajanj nujno potrebna notranja učvrstitev, preprečitev logike ulice, da ne pride do ekscesnih pojavov. Ob razhajanjih v jugoslovanskem prostoru, ko vsak vodi svojo politiko in so konflikti vse pogostejši, pa je nujnost iskanja medsebojnih stikov vseh federalnih enot ob upoštevanju različnih pogledov v posameznih okoljih. Preživeli bomo lahko le, če bomo vztrajali na specifičnosti v kulturnem, gospodarskem in političnem razvoju, predvsem pa na spoštovanju in upoštevanju različnosti interesov. Le ob upoštevanju pluralizma in demokracije nam bodo bolj ali manj odprta vrata v evropski prostor. V. Žakelj si je ogledal DO malih gospodinskih aparatov v Nazarjah. Direktor ing. Jože Kuder ga je seznanil s poslovanjem, razvojnimi usmeritvami te delovne organizacije ter vpetosti te v okviru SOZD Goropnja v evropski in širši prostor. Skupno s predstavniki DPS je podpredsednik RK SZDL V. Žakelj obiskal še alpski dolinici Robanov kot in Podvolovljek, ki je v zadnjem času precej buril duhove ob nesmiselnem variantnem predlogu zajezitve Lučnice za širše potrebe celjske regije v perspektivi. Kot znan ljubitelj narave je ob pogledu na to prelepo dolino izjavil, da bi bil smrtni greh, če bi dopustili potopitev tega prelepega koščka slovenske zemlje.

Z. N.

Obeležili dan varnosti

O srednja regijska proslava ob dnevu varnosti je bila letos v naši občini in sicer v Delavskem domu v Nazarjah. Proslava je imela letos posebno obeležje, saj je bila povezana z 45. obletnico ustanovitve varnostne službe. Udeležili so se številni delavci Uprave za notranje zadeve v Celju in predstavniki vseh družbenopolitičnih skupnosti in organizacij iz celjske regije in številni drugi gostje. Slavnostni govornik je bil predsednik Medobčinskega sveta SZDL Celje Jože Kumer, vršilec dolžnosti načelnika UNZ Celje Stane Soršak pa je podelil državna odlikovanja in priznanja za dosežke na področju varnosti in družbene samozaščite.

Domačini so vsem prisotnim pripravili bogat kulturni program, v katerem so sodelovali dekliški pevski zbor Kulturno prosvetnega društva »Jelka« Nazarje, otroški pevski zbor mozirske šole, recitatorji Osnovne šole Luče in učenci glasbene šole pri DU Nazarje.

Snemanje za kölnsko kabelsko TV

Konec aprila sta nas obiskala znana producenta Joe in Ingeborg AMES. Joe je po rodu Američan, žena je Nemka, oba pa delata za kölnsko kabelsko televizijo.

S svojo snemalno ekipo bosta v avgustu ali septembru predstavila Slovenijo in z njo tudi našo dolino. Po enotenskem do zadnje minute natrpanem urniku sta poskušala dobiti približno sliko o tem, kaj bo vredno pokazati

V naših krajevnih skupnostih je v teh mesecih čutili povečano aktivnost. Sedaj je najbolj primeren čas za asfaltiranje in podobna komunalna opravila. Slika prikazuje polaganje asfalta v novem naselju na Ljubnem, kjer je gradbeni odbor, ki so ga sestavljali sami stanovalci tega okolja, v kratkem času uspel pripeljati ureditven naselja do konca. Financiranje so si lepo razdelili krajanji sami, svoj delež pa je prispevala tudi krajevna skupnost iz sredstev samoprispevka. V tem primeru se je lepo pokazalo, da lahko prizadeven in sposoben gradbeni odbor pripelje tako akcijo uspešno do konca in s tem zelo razbremenilo delo funkcionarjev krajevne skupnosti, ki to svoje delo opravlja volontersko. Pohvaliti je treba tudi Cestno podjetje Celje, ki je kvalitetno in v okviru dogovorjenih rokov opravilo svoje delo.

Stanarine drugič povišane

Tako kot na mnogih področjih, je že dalj časa, širše v naši družbi, nerešeno tudi področje stanarin. Že v letu 1981 in prej, smo se začeli dogovarjati o postopnem prehodu na ekonomske stanarine, to je stanarine, ki bi zagotavljale enostavno reprodukcijo vzdrževanja družbenega stanovanjskega fonda, vendar smo to problematiko vedno prelagali na naslednja leta. Vsekakor pa smo v zadnjem času, resneje kot doslej, prišli do spoznanja, da je stanovanje poleg socialne varnosti predvsem ekonomska kategorija, s čimer se bomo v prihodnje morali soočiti, če bomo hoteli preprečiti nadaljnje propadanje družbenih stanovanj. Žal pa sedanje stanarine, v povprečju v Sloveniji, predstavljajo le slabo tretjino potrebnih sredstev za normalno vzdrževanje.

Tudi v letošnjem letu je bilo v sprejetih planskih dokumentih in usmeritvah o politiki stanarin v SRS, v stanovanjskem gospodarstvu opredeljeno, da se do konca leta uveljavijo stanarine, ki bodo zagotavljale enostavno reprodukcijo in predstavljale delež 3,4% vrednosti revaloriziranega družbenega stanovanjskega fonda.

Za doseg tega cilja je Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora predvidel v letu 1989 štirikratno povišanje stanarin, in sicer s 1. januarjem 66%, 1. aprilom za 40%, 1. junijem za 30% in s 1. oktobrom za 25%. Vsakemu obdobju bi bilo treba priložiti še inflacijo v posameznem času. Takšno rast stanarin so stanovanjske skupnosti v SRS opredelile tudi v svojih letnih planih.

V Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Mozirje je že bilo izvedeno prvo in drugo po-

večanje stanarin (66% in 65%), s čimer je bila dosežena 1,5 procentna vrednost stanovanjskega sklada. Pri tem je potrebno poudariti, da se zaradi visoke inflacije oddaljujemo od načrtovanega cilja, saj je stanarina v letu 1988 že predstavljala 2,04% vrednosti stanovanjskega fonda.

Ob visoki inflaciji in padanju življenjskega standarda bo v letošnjem letu zastavljeni cilj izredno težko doseči, vsekakor pa bi na tem področju morali ohraniti doseženi nivo v začetku letošnjega leta.

Zaradi navedenega je izjemno pomembno, da je dogovorjen sistem, da se lahko iz sredstev solidarnosti delno nadomesti stanarina vsem tistim koristnikom družbenih stanovanj, ki jim stanarina prizadeva življenjski standard. V naši občini v tem času, od skupno 554 stanovalcev prejema delno nadomestitev stanarine nekaj čez 100 upravičencev.

Po samoupravnem sporazumu o uresničevanju socialnovarstvenih pravic so do delne nadomestitve stanarine upravičeni nosilci stanovanjske pravice v družbenih stanovanjih, katerim stvarni mesečni dohodek na družinskega člana ne presega dogovorjene ravni socialne varnosti, ki je izražena v odstotkih od povprečnega mesečnega osebnega dohodka za zaposlenega v SR Sloveniji v minulem letu, ki je:

55% za delavce in druge ljudi,
50% za zmerno, teže in težko duševno ter teže telesno prizadete osebe, ki niso sposobne za samostojno življenje in delo,
43% za nezaposlene osebe, za nepreskrbljene odrasle osebe ter za otroke, učence in študente.

Izračunani zneski povprečnih

mesečnih osebnih dohodkov delavcev v letu 1988 za določanje ravni socialnovarstvenih pomoči v letu 1989 so:

55% = 395.750 din; 50% = 359.770 din in 43% = 309.400 din.

V primeru, ko upravičenec živi sam ali v dvočlanskem gospodinjstvu oziroma v enoroditeljski družini, pa ima družina samo en dohodek iz živiga ali minulega dela, se omenjeni odstotki zvišajo za 10 odstotnih točk vsakega družinskega člana.

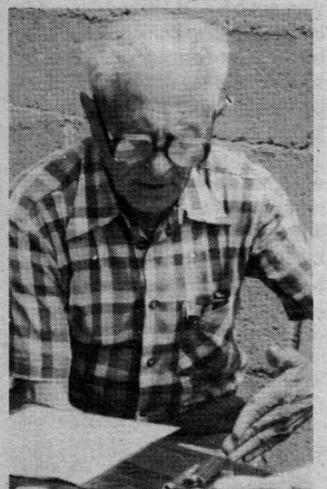
Izračun delnega nadomestila stanarine je odvisen od posebne lestvice znesnih stanarin, ki je dogovorjena v okviru socialnega skrbstva v SRS.

Družine z nižjimi osebnimi dohodki oziroma stanovalci družbenih stanovanj, katerih stvarni mesečni dohodki na družinskega člana ne presegajo gornjih zneskov, imajo torej možnost za uveljavitev delne nadomestitve stanarine, ki jo uveljavljajo na enotnem obrazcu za uveljavitev socialnovarstvenih pomoči — SPN-1. Obrazec lahko upravičenci dobijo na skupnosti socialnega varstva ali pri strokovni službi za Samoupravno stanovanjsko skupnost občine Mozirje, kjer lahko o tem dobijo vse potrebne informacije.

FRANC POZNIČ

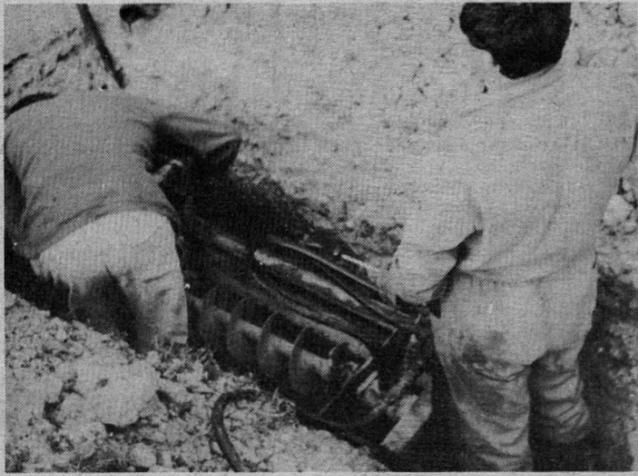
SN Objavljajo

	Str.
Stanarine drugič povišane Kako uveljaviti pravico do subvencije	1
Položaj borcev se poslabšuje Borci ocenili svoje delo	2
Izhod je le v izvozu 500 Smrekinih hišic za Francijo	3
Delegati »zminirali« jez v Podvolovljeku Burno zasedanje občinske skupščine	4
Zaplovi pesem... Za nami je občinska pevka revija	5
Mladi za SLO in DS Lučani so občinski in regijski prvaki	7
»Nova doba« o naši dolini Ocvirki iz polpretekle dobe	8

Med letošnjimi dobitniki zlatega znaka OF, ki jih podeljuje RK SZDL Slovenije, je bil tudi Albin Vipotnik-Strgar, častni občan občine Mozirje. Izhaja iz rudarske delavske družine in svojega porekla ni nikoli zatajil. Že leta 1942 je na našem področju ustanovljal odbore Osvobodilne fronte. Že takrat so tod zorele napredne ideje in Albin Vipotnik-Strgar je bil vselej zraven. V NOB je opravljal številne funkcije v KPS, bil je delegat za zbor odposlancev slovenskega naroda in za drugo zasedanje AVNOJ, kamor pa zaradi zasede niso uspeli priti. Skromen, preprost in pošten je ostal tudi po vojni. Pot ga je kasneje odpeljala v Ljubljano, vendar se je v našo dolino vedno rad vračal, če sta mu le čas in zdravje to dopuščala.

A. Britovšek

V mozirski krajevni skupnosti so končali kabliranje za kabelsko televizijo. Pod zemljo so napeljali 11,5 km kabla, tako da je sedaj kabliran ves lev breg Savinje razen trga, novi del Lok, ulice ob Savinji, Mlinska pot in Šolska ulica. Napeljava v trgu je trasirana, kabel pa bo speljan po zraku. Speljali ga bodo strokovnjaki, zato bodo ljudje v trgu morali to delo posebej plačati, ker tudi pri izkopih niso sodelovali. Ob koncu leta je ves projekt veljal 320 milijonov din, po aprilskih cenah pa že 2 milijardi in 850 milijonov din. Sedaj znanih naročnikov je okrog 350, izgleda pa, da se jih bo priključilo še dodatnih 30. Posamezni naročnik, ki je plačal za individualno hišo 1,2 miliona din in za stanovanje v bloku 400 tisočakov, je s tem zneskom plačal izdelavo projekta, trasiranje in kabel do vsakega posameznega priključka. Za vsa ostala sredstva pa bodo morali naročniki še dodatno zbrati sredstva. V krajevni skupnosti pravijo, da je akcija polaganja kablov doprinesla k ponovnemu združenju in zblizanju krajanov posameznih naselij. To je bil tudi pogoj za uspešno izvedbo akcije. V KS so hvaležni tudi PTT podjetju, ker so v novih delih naselja Podvrh lahko v iste kanale položili tudi PTT kable. Isto velja tudi za novo naselje Lok. Na sliki: da bi očevali asfalt, so morali marsikje s posebnim strojem prebijati ceste.

To in ono o preživninah

Dolžnost staršev je, da preživljajo svoje otroke. Samo po sebi se sliši to popolnoma samoumevno in pravilno. Težave pa nastanejo, ko eden od staršev ali oba ne živita skupaj z otrokom. Najpogostejši primeri so pri nezakonskih otrocih in pri otrocih ločenih staršev.

V večini primerov se dolžnosti preživljanja urejajo s preživnino. Namen preživnine je, da se breme preživljanja porazdeli na oba starša, obenem pa ima tudi otrok občutek varnosti, saj ve, da še neko skrbi zanj.

In kakšne so poti do preživnine? Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih določa, da lahko starši sklenejo dogovor o višini in usklajevanju preživnine pri Centru za socialno delo. Starša se sama dogovorita o višini in načinu izplačevanja preživnine. V kolikor pa zavezanec ne izpolnjuje redno svojih preživninskih obveznosti, lahko prizadeta stranka opravi preko sodišča izvršbo na podlagi sklenjenega dogovora.

Za dogovor o preživnini je značilno, da temelji na dogovoru staršev, nikakor pa nima Center za socialno delo možnosti, da sam določi preživnino.

Druga pot do preživnine vodi preko sodišča.

Ob razvezi zakonske zveze sodišče dodeli otroka v vzgojo in varstvo enemu od staršev in obenem določi višino preživnine.

Pri nezakonskih otrocih ima eden od staršev, pri katerem otrok živi možnost, da s tožbo preko sodišča uredi preživnino. Vendar vložiti tožbo le v primeru, da drugi od staršev ni pripravljen skleniti dogovora ali se starša o višini preživnine ne uspeja dogovoriti.

Namen usklajevanja preživnine je, da se ohranja vrednost dogovorjene preživnine, kar je v današnjih časih ob nenehno na-

raščajočih stroških še kako pomembno.

Odstotek zvišanja preživnine je enak uradno ugotovljenemu odstotku zvišanja življenjskih stroškov v SR Sloveniji in ga poda Zavod SR Slovenije za statistiko.

Na podlagi teh podatkov sprejme Skupščina Skupnosti socialnega skrbstva Slovenije sklep o uskladitvi preživnin. Centri za socialno delo pa so po uradni dolžnosti dolžni, da napravijo izračun novih preživnin in o tem obvestijo stranke.

V letu 1989 se je postopek usklajevanja preživnin precej spremenil. Obvestila o povišanju preživnin se ne pošiljajo več s povratnicami. V primeru, da namerava stranka izterjati preživnino preko sodišča, sedaj ni potrebno več čakati na pravomočnost obvestila, niti ga potrjevati, ampak lahko takoj po prejemu le-tega odidejo na sodišče.

Poleg obvestila morajo sodišču dostaviti tudi dogovor ali sodbo, s katero je bila preživnina dogovorjena ali določena.

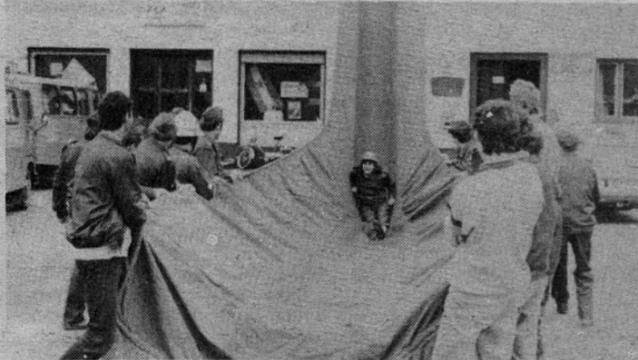
V kolikor se ena od strank ne strinja z višino preživnine, po novem nima več možnosti pritožbe.

Obstajata pa dve poti do spremembe višine preživnine. Prva pot je, da se obe stranki dogovorita za novo višino preživnine in pri Centru za socialno delo sklenejo nov dogovor o preživljanju.

Druga pot je preko sodišča, kjer se lahko vložijo zahtevek za zvišanje ali znižanje preživnine.

Občani naše občine imajo možnost vse zadeve v zvezi z urejanjem preživnine preko sodišča urediti pri Temeljnem sodišču v Celju, enota v Titovem Velenju, in sicer ob sredah od 8. — 12. ure in od 14. — 16. ure.

Anita Podbrežnik

Občinska gasilska zveza je organizirala tečaj za nižje gasilske častnike, ki je trajal tri mesece. Vseh 28 tečajnikov ga je uspešno končalo, čeprav je bil program zelo zahteven. Predelali so številna področja kot so organizacija gasilstva, civilna zaščita, zakon o SLO in DS, prvo pomoč, požarna preventiva, osnove gorenja in gašenja, gradbeništvo in oskrba z vodo, elektrotehnika in preventiva, požarna preventiva, gasilska tehnika in tehnična služba. Vse skupaj pa so seveda preizkusili na praktičnih vajah. Vsi predavatelji so bili iz naše občine.

Zagate v kmetijstvu

Kmetijstvo je povsod v svetu najbolj družbeno podprta gospodarska veja. Ve se, da je ključnega pomena. Že od davnaj vedo povedati, da država, ki nima urejenega odnosa do kmetijstva zabrede slejkoprej v težave. V naši stvarnosti smo kmetijstvo imeli kot primer nenehnih poiskov in preobrazb. Vendar, še vedno je bilo z vsako novotarijo slabše. Že preprost kmet v davnih časih je poznal tegobe »delavnice na prostem«.

V sedanjih časih je seveda biti moder najtežje, še mnogo težje pa je biti napovedovalec novih ukrepov za izboljšanje stanja. Nekako pa je tudi naša slabost, da si na kmetijstvu dejansko vsakdo brusi svoje znanje, ali tudi neznanje.

Direktor naše zadruga inž. Lojze Plaznik je v kratkem orisal nekatere bistvene vzroke za sedanje težko stanje v tej delovni organizaciji. Pa jim poskušajmo slediti.

Splošna gospodarska kriza se v kmetijstvu še vedno kaže v kopici papirnatih deklaracijah, obljubah, ki že kar predolgo trajajo... Seveda pa povjavi, ki bijejo plat znova, še vedno trajajo. Tako se poglablja neskladje med cenami kmetijskih potrebščin in pridelkov. Da ne govorimo še posebej o energiji, ki je cenovno presegla vse razumne meje, pa še ne kani doseči ustalitve. Beležimo vsestranski izpad dohodka na kmetijah, tako pa seveda tudi v zadrugi. Končno, kupna moč upada in tako seveda to občuti tudi združna trgovska mreža.

Skokovita inflacija pomeni nenehno popraviljanje vrednosti družbenega premoženja in zalog, kar povzroča hudo breme za vsako delovno organizacijo, torej tudi za zadrugo. Kolektiv to seveda občuti na svojih prejemkih, ki so izpod podobnih v panogi. Ob dobrem delu, ostajajo pričli plač, to pa seveda vpliva na delovno voljo. Že domala dve leti upada pridelava v našem kmetijstvu, tu gre za pomembne količine hrane, to bi nam moralo povedati, da je nekaj zelo narobe. Seveda si zato zadruga pomaga z nekmetijskimi dejavnostmi, to jo pa odtujuje od njene osnovne usmeritve.

O pogubnem vplivu obresti bomo vsak dan. Za zadrugo velja povedati, da so te znašale letos v prvih treh

mesečih napram istem obdobju lani, kar za 6 do 7 krat več. Vse skupaj pa povzroča širše skrbi, kot je le dohodek zadruga! Gre za vidno omahovanje na kmetijah, saj so kmetje menili, da se bodo stvari vendarle urejale bolj odgovorno in sprotno. Res je, da je globina družbene krize huda, res pa je tudi, da prav v naših hribovitih razmerah vse težje mlad človek prime za krmilo kmetije. To pa pomeni nevarnost praznenja kmetij, kar bi dalje pomenilo propad krajine in ne nazadnje redčenje poselitve. V takih razmerah se res težko odloči nekdo za življenje na kmetiji. Ne gre torej zgolj za ekonomske vidike, gre tudi že za moralni dolg družbe do kmetijstva.

Marsikaj pa zelo buri duhove. Denar za nerazvita območja doslej še niso namenjali zasebnemu kmetijstvu. Dejstvo, da je ta denar pogosto nesmotno uporabljen in ga je sedaj zmanjkalo, ne pomeni, da se zadruga zanj ne bi hotela potegovati. Dosedanja praksa je pač pokazala, da bi to bilo zaman. Tako stvari stojijo! Poleg tega so postopki za pridobivanje teh sredstev zelo zapleteni. Zal se da v sejnih sobah vse drugače prikazati, stvarnost pa je drugačna. Kljub temu pa bo zadruga naredila kar je v njeni moči, da bi tudi ta sredstva poskušala pridobiti.

Glede »razvojnega dinarja« pa toliko. Tu gre za posojilo s sprotno revalorizacijo. Kaj pa to pomeni, pa vsakdo, ki zasleduje usodo jemalcev posojil za nakup stanovanj, dobro ve. Vsekakor je zahteva kot pogoj za to posojilo 10% akumulacija, te pa kmetijska pridelava ne zmore.

Za naložbe lahko kmetje sicer koristijo tudi sredstva iz republiškega SIS-a za pospeševanje proizvodnje hrane, to so nepovratna sredstva in bi bila zelo dobrodošla, le pogoji so težko dosegljivi, predvsem za naše manjše kmetije, ki zahtevanih količin pridelane hrane nikakor ne zmorejo. Seveda se vrtno v začaranem krogu.

V zadrugi občutijo razna podkivanja, češ, da se ne brigajo dovolj za ta sredstva kot neutemeljena, saj niso v ničemer realna. Gre namreč tudi tu za dvojce, možnost zagotovitve in utemeljenost naložbe skladno s pogoji, ki se za ta denar zahtevajo.

A. V.

Kako pritekajo referendumski sredstva

Dne 22. 5. 1988 je bil z referendumom izglasovan IV. samoprispevek, od 22. 6. 1988 do 21. 4. 1989 je priteklo sredstev iz tega naslova naslednje:

— prihodki do 21. 4. 1989	1.136.463.987
— prihodki od obresti	21.976.930
Od tega je 6.885.000 din od KS Rečica zaradi napačnega nakazila na skupnem žiro računu.	

Krajevne skupnosti so po sprejetem ključu do sedaj prejele 903.662.530 din. Za skupni program to je 20% je do sedaj nabralo 225.915.630 din in pripadajoče obresti zaradi mesečne vezave sredstev.

Sredstva, namenjena za skupni program, bodo vložena po programu v dokoščanje kamp cone v Logarski dolini in v prizidek k zdravstveni postaji Mozirje.

Ko je referendumski odbor kontroliral pritek sredstev, je bilo ugotovljeno, da sredstva iz naslova osebnega dohodka v občini redno pritekajo, dokaj redno tudi sredstva iz pokojnin. Imetniki počitniških hišic plačujejo vse, kar je bilo izglasovano, z redkimi izjemami, ki sprožajo ustavne spore in podobno. K odvajanju sredstev iz

naslova osebnega dohodka iz delovnih organizacij izven naše občine, kjer so zaposleni naši krajanji, so pristopili različno, od doslednega in tudi popolnoma odklonilnega. V pogovoru z delovnimi organizacijami iz področja Kamnika, Titovega Velenja, smo dobili zagotovilo od vseh, ki sredstev niso odvajali, da bodo delovne organizacije to obvezo takoj izpolnile. Vse delovne sredine, ki zaposlujejo od enega do štiri občane, smo pisмено obvestili, da opravijo to dolžnost, večina je pozitivno odgovorila, mnogi pa sredstva brez odgovora nakazujejo na žiro račun referenduma.

S 1. 5. 1989 bodo v vseh delovnih organizacijah (GLIN, GG, Smreka, Lesna Ljubno, ZKZ) pričeli odvajati tudi sredstva iz naslova gozdnih sortimentov in odkupljenih tržnih viškov 1,5% oziroma 1% od neto izplačila. Tako bodo sredstva iz vseh virov IV. samoprispevka pritekala mesečno, ali po obdobjih, s tem pa bodo enakomerno obremenjeni vsi, ki smo referendum tudi izglasovali.

Anton Boršnak

Skupaj odločati o usodi kmetijstva

V vrsti sestankov, ki se vrstijo iz dneva v dan, je posebej potrebno omeniti prvo uradno srečanje, na katerem so se sestali predstavniki mozirske podružnice Kmečke zveze Slovenije, predstavniki mozirskih družbenopolitičnih organizacij, Skupščine občine in Izvršnega sveta ter direktorji delovnih organizacij, ki so povezane s kmetijstvom — torej kmetijske zadruga in gozdnega gospodarstva.

Zgornjesavinjski odbor Slovenske kmečke zveze je vodil Franc Bezovšek, sestanka pa se je udeležil tudi dr. Franc Zagožen, ki je bil med ustanovitelji Kmečke zveze Slovenije.

Tokrat beseda ni toliko tekla o aktualnih problemih v kmetijstvu, ampak bolj o organiziranosti in delovanju Zgornjesavinjskega odbora Slovenske kmečke zveze ter vključevanju njihovih članov v organe, kjer se odloča usoda kmetijstva. Že sedaj je nekaj kmetov vključenih v organe odločanja, seveda

pa ni vseeno ali so v teh organih kot posamezniki ali pa kot predstavniki oziroma delegati kmečke zveze.

Ta problematika je zelo aktualna, saj vemo, da do volitev v letu 1990 ni več daleč.

Bistveni dosežek razprave je bila ugotovitev, da ni nobenih razlogov in ovir, da bi bili v bodoče predstavniki Kmečke zveze odrinjeni od odločanja pri reševanju kmetijske problematike. Svoje mesto morajo najti tako v skupščinskem in delegatskem sistemu, kakor tudi znotraj Občinske konferenčne Socialistične zveze delovnega ljudstva Mozirje.

Izredno dobra udeležba na tem prvem srečanju predstavnikov Kmečke zveze in odgovornih družbenopolitičnih in gospodarskih organizacij je porok za dobro sodelovanje vseh, ki so kakorkoli vpleteni v krojenje kmetov usode.

R. P.

Rečičani so v preteklem mesecu opravili res veliko delo. Velikopotezno so se lotili asfaltiranja cest v svoji KS. Verjetno še nikoli doslej niso v tako kratkem času položili toliko asfalta. Na cesti Trnovec-Gorica so ga položili 1955 m², na cesti Muhovič — Spodnja Rečica 2094 m², na cesti Kote — Vajd 1864 m², pred gasilskim domom Pobrežje 621 m², poleg tega pa še okoli 2000 m² na privatnih priključkih. Vrednost opravljenega dela znaša 491 milijonov din. Veliko večino tega denarja so zbrali krajanji sami, svoj delež pa je prispevala tudi krajevna skupnost iz sredstev samoprispevka. Tega denarja bi bilo gotovo še več, vendar je treba vedeti, da so se sredstva referendumu na Rečici pričela natekati šele po novem letu. Treba je še pohvaliti izredno dobro delo gradbenega odbora, prav tako pa tudi Cestnega podjetja iz Celja. V krajevni skupnosti pravijo, da je lahko akcija asfaltiranja za zgled in da ni vzroka, da ne bi podobne akcije speljali tudi v drugih zaselkih krajevne skupnosti, kot so Šentjanž, Varpolje in drugih.

Položaj borcev se poslabšuje

Programska skupščina ZZB NOV Mozirje je bila pravo mesto, na katerem so borci pregledali delo v preteklem letu in seveda tudi izrazili svoja stališča do problemov, s katerimi se srečujejo, prav tako pa so lahko povedali marsikatero gorko o sedanjih družbenopolitičnih razmerah pri nas.

Trenutno je v združenje borcev v naši občini vključenih 1256 članov. Od tega je 1059 aktivnih borcev, med njimi pa so štirje nosilci spomenice 1941.

Socialni in zdravstveni položaj članov borčevske organizacije se stalno poslabšuje, zato občinska borčevska organizacija posveča veliko skrb njihovemu socialnemu in zdravstvenemu stanju, še posebej pa se trudijo, da bi jim zagotovili različne vrste družbenih pomoči.

Posebno še zdravstveno varstvo borcev je bilo lansko leto zelo okrnjeno. Zaradi nepopolne zasedbe zdravniškega kadra, zdravstvena služba ni bila kos delati tudi preventivno s sistemskimi pregledi borcev. Pri zdravniškem zdravljenju pa so od 53 prisilcev ugodno rešili samo 13 vlog. Zdravniški konziliji bolnišnic pa so na nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja poslali še 8 borcev.

Tako je bilo na račun sredstev Zdravstvene skupnosti na zdravljenju skupaj 21 borcev, kar je v primerjavi z letom 1987, ko jih je bilo 68, zelo malo, saj predstavlja komaj 2% vseh borcev v naši občini.

Na skupščinah združenj borcev so povsod razpravljali tudi o spomeniškem varstvu. Skrbniki,

ki so s podpisom prevzeli obveznosti za redno vzdrževanje spominskih obeležij, v veliki večini vestno opravljajo svoje naloge. So pa tudi primeri, ko temu ni tako in takrat pač vskočijo člani borčevske organizacije, ki z združenimi močmi spomenike dostojno uredijo.

Pomembno mesto v delovanju borčevskih organizacij zavzema razvijanje in ohranjanje tradicij NOB. Najpomembnejše prireditve v naši občini so množični pohod in proslava pri bolnici Celje v Trački planini, ki ga organizira Planinsko društvo Ljubno, srečanje ob Dnevu borca na Menini, srečanje na Lipi nad Šmartnim ob Dreti, proslava prve frontalne bitke na Čreti in še nekatere druge.

Še vedno pa se borci udeležujejo šolskih praznov in obrambnih dnevov, kjer mladim generacijam pripovedujejo svoje doživljanje in spomine iz NOB. Učenci to pripovedovanje zelo ugodno sprejemajo in ga z zanimanjem poslušajo.

Med nalogami, ki so si jih borci zadali za delo vnaprej pa so na prvo mesto postavili vključevanje v prenovo SZDL, ki nadaljuje delo OF. Borčevska organizacija si bo predvsem prizadevala, da bi že končno premagali politično, gospodarsko in moralno krizo, v katero smo zašli.

Posebno pozornost bodo posvetili raziskovalnemu delu in zbiranju gradiva iz NOB. Ta dejavnost naj bi tekla vzporedno z že začetim pisanjem monografije o NOB v Zgornji Savinjski dolini.

R. P.

Tudi v Lučah so začutili potrebo po mrliški vežici in zato v teh dneh že lahko opazujemo, kako raste ta prepotreben objekt. Staro so porušili in na njenem mestu nastaja nov objekt. Z deli so pričeli pred dobrim mesecem dni, po načrtu pa naj bi bila vežica končana do julija. Izvajalec del je mozirska Komunala, sredstva za gradnjo pa zagotavljajo iz dveh virov — iz sredstev samoprispevka in iz najemnin za grobove.

Izhod je le v izvozu

Delovne organizacije, ki proizvajajo takšne izdelke, brez katerih si ne moremo predstavljati vsakodnevnega življenja, so danes gotovo v precej boljšem položaju, kot tiste, ki izdelujejo izdelke višjega standarda.

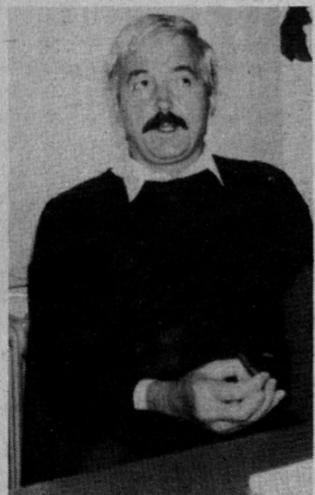
Kupna moč naših ljudi je toliko padla, da dosti manj ljudi razmišlja o nakupu brunaric, počitniških hišic in podobnih dobrin. Če torej takšne delovne organizacije želijo ohraniti prosperiteto, so se prisiljene z vsemi močmi boriti za kupce in seveda za izvoz. Med nje spada tudi gornjegradska Smreka. O njenem položaju, rezultatih dela in načrtih za prihodnje smo se pogovarjali z direktorjem Smreke Kristianom Planovškom.

SN: Kaj je osnovna dejavnost vaše delovne organizacije?

PLANOVŠEK: Primarni del pridelave masivnega lesa predstavlja žagarski del, finalizacijo pa predstavlja proizvodnja stavbnega pohištva, mizarska proizvodnja in tesarstvo, ki zajema proizvodnjo montažnih počitniških hišic, proizvajamo pa tudi izdelke iz dopolnilnega tesarskega programa, kot so sedežne vrtno garniture iz brun, pergole, tople grede, korita za rože in balkonske ograje. Žagarskega dela na zunanje prikazujemo, ker je žaga namenjena le za pripravo mizarsko-tesarski proizvodnji.

SN: Če smo vas prav razumeli, torej iz žage ne prodajate rezanega lesa?

PLANOVŠEK: Tega je zelo malo in te količine so zanemarljivo majhne. Sicer pa delež stavbnega pohištva oz. tesarskega dela niha iz obdobja v obdobje. V zimskem obdobju proizvajamo več stavbnega pohištva, v letni sezoni pa se poveča delež montažnih objektov in takrat se pričnajo tudi montaže na terenu. Na domačem

KRISTIAN PLANOVŠEK

trgu prodaja stagnira, tako pri prodaji stavbnega pohištva, še posebej pa pri montažnih objektih, ki so proizvedeni višjega standarda. Zelo se pozna zmanjšana kupna moč naših kupcev. Zato na tem področju zaenkrat velike perspektive ne vidimo. Drugače pa je na tujih trgih in zato se orientiramo predvsem na izvoz. V preteklem obdobju je bilo precej narejenega za povečanje izvoza in to predvsem preko Slovenjajlesa. Rezultati teh prizadevanj se že kažejo, saj je v tujini veliko povpraševanje po naših izdelkih.

SN: Obstajajo kakšne zaveze, ki bi vas lahko ustavile pri prodiranju na tuji trg?

PLANOVŠEK: Eden od ključnih faktorjev, od katerega je odvisno, ali bomo uspeli zadovoljiti to povpraševanje, je surovina. Ta problem je vse bolj pereč, kajti delež hlodovine in žaganega lesa se stalno manjša. Zato smo prisiljeni razširjati mrežo dobaviteljev tudi na druga področja in celo na uvoz. Ta uvoz je ugoden za tiste, ki potem finalne izdelke izvažajo. Prvo poskusno količino kvalitetnega žaganega lesa iz Avstrije smo že uvozili. Zaradi težav pri dobavi surovin doma, smo navezali stike tudi z dobavitelji surovin s področja Pohorja pa

Za boljše izkoriščanje lesne mase

V delovni organizaciji Gorenje Glin Nazarije je v teku pomemben projekt intenzivne predelave masivnega lesa iglavcev.

V bistvu gre za posodobitev proizvodnje, s čimer bodo bistveno povečali izkoristek kvalitetne surovine in se tako usposobili za proizvodnjo iskanih proizvodov iz masivnega lesa, ki jih je možno plasirati tudi na konvertibilno tržišče.

Zato investicijo bodo povečali kapacitete za sušenje žaganega lesa, predvidevajo pa še dolžinsko, debelinsko in širinsko lepljenje lesa, posodobitev opreme za proizvodnjo stavbnega pohištva, sodobno tehnologijo

tudi Bosne. To je nujno potrebno, ker bomo glede na naročila posebej iz Francije morali dobavo lesa povečati za približno 40% in to najmanj za obdobje dveh let.

SN: Kako je torej s pomembnim poslom v Franciji?

PLANOVŠEK: 10. maja smo podpisali pogodbo za prodajo 500 počitniških hišic na enem kompleksu. Prevzeli smo celotno proizvodnjo in montažo. Po treh mesecih proizvodnje pri nas, se pri njih že prične montaža. Na startu je dohodkovno posel za nas ugoden, vse pa je seveda odvisno od gibanja tečaja dinarja v prihodnje. Če bo tečaj ugoden, lahko računamo, da bo posel dohodkovno uspešen, v obratnem primeru pa je lahko ta posel za Smreko tudi zelo riskanten, saj bo ta posel predstavljal približno 70% proizvodnih kapacitet tesarskega obrata. Takšen delež pa seveda ni majhen. Zaradi zunanjih posledic ima lahko ta posel za Smreko tudi usodne posledice, vendar moramo vedeti, da je v današnjem poslovnem svetu riziko normalen pojav.

SN: Verjetno ste morali za ta posel preurediti tudi proizvodne zmogljivosti?

PLANOVŠEK: Že ob začetnih razgovorih se je ugotovilo, da so obstoječe kapacitete premajhne, zato je bilo potrebno tehnološko opremo dopolniti, delno pa je bilo potrebno rešiti tudi prostorske in energetske probleme. Zato smo pristopili k delni rekonstrukciji tesarskega obrata. Na konto tega posla smo se tudi zadolžili in delno porušili likvidnost. Investicijski program je bil izdelan, računamo na kredit Ljubljanske banke, delno pa nam bo pomagala tudi interna banka Slovenjajlesa. Skozi sklenjen posel pa bi se morala investicija povrniti.

SN: Kako pa ste kadrovskega popolnili?

PLANOVŠEK: Trenutno je v Smreki zaposlenih okoli 180 ljudi, kar je 3% več kot lani. Sicer pa štendiramo dijake na poklicnih in srednjih šolah, v višjih ali visokih šolah pa trenutno ne štendiramo nobenega. Vsako leto imamo 3 — 6 pripravnikov, ki v veliki večini tudi dobijo stalno zaposlitev. Ko bo investicija v tesarski obrat končana pa bomo zaposlili še določeno število delavcev.

SN: Kakšno pa je sodelovanje delovne organizacije s krajevno skupnostjo?

PLANOVŠEK: Smreka je izrazito lokalno obravnavana in nekaj članov našega kolektiva se tudi aktivno vključuje v delovanje organov krajevnih skupnosti. Sodelovanje je dobro, pri različnih akcijah smo vključeni na tak ali drugačen način. Vsem nam je jasno, da firma mora živeti s krajem, in zaradi tega je Smreka zelo identificirana s krajem.

SN: Približujejo se dopusti. Kako imate urejeno počitnikovanje za vaše delavce?

PLANOVŠEK: Imamo nekaj prikolice na morju in počitniško hišico v Čatežu. Zanimanje zanjo je zelo veliko, tako da skoraj ni dneva, ko bi bila prazna. Letos smo delali eno soboto za še eno počitniško hišico in sicer ob morju. Jasno nam je, da je taka oblika počitnikovanja zelo primerna in edina še sprejemljiva za standard naših delavcev. Naše počitniške kapacitete zadoščajo za vse, ki se pripravljajo.

SN: Za konec pogovora pa nam povejte še, kakšno posebno željo imate, ki je povezana s poslovanjem Smreke?

PLANOVŠEK: V glavnem samo eno — da se inflacija čim prej umiri. Ker so naši izdelki trajna dobrina, enostavno prihaja do tega, da jih ljudje ne morejo več kupovati. Če bodo trendi bolj normalni, potem vidimo perspektivo, v obratnem primeru pa bo hudo.

RAJKO PINTAR

Pri Cinkarni TOZD Kemija Ljubija hitro raste nov objekt. V njem bo TOZD Kemija pridobil prepotrebne prostore za odprmo in dostavo vseh surovin in za skladiščno službo. Omogočeno bo računalniško spremljanje zalog in surovin.

Ne izplačujejo najnižjega osebne dohodka

Svet za oblikovanje in delitev dohodka in sredstev za osebne dohodke pri OS ZSS Mozirje je na svoji seji dne 16. maja 1989 med ostalim razpravljal in se seznanil z gibanjem osebnih dohodkov v mesecu marcu 1989. Člani sveta so posebno pozornost namenili uresničevanju sindikalno določenega najnižjega osebne dohodka, ki je za mesec marec 1989 znašal 930.000 din. Iz zbranih podatkov je bilo možno ugotoviti, da se kategorija najnižjega OD vsaj v združenem delu občine dokaj dobro uveljavlja, kar pa ne velja za delavce, zaposlene v zasebnem sektorju, posebej pa še na področju storitvene dejavnosti, gostinstva in avtoprevoznitva.

Tako zbrani podatki kažejo, da v družbenem sektorju oziroma v OZD in TOZD ter v subjektih iz področja negospodarstva tega sindikalnega zahtevka niso mogle uresničiti le 3 delovne organizacije in sicer za 8 zaposlenih delavcev, kar predstavlja le 0,17% zaposlenih v družbenem sektorju.

Povsem drugačna situacija je pri delavcih, zaposlenih v zasebnem sektorju, saj je ugotovljeno, da od skupno 144 obratovalnic v občini ne zagotavlja najnižjega izplačila sindikalno

določenega osebne dohodka po sindikalni listi kar 69 obratovalnic, to je 48 procentni delež obratovalnic. Zgoraj navedeni podatek dovolj zgovorno ponazarja, kakšno je lahko zadovoljstvo delavcev, zaposlenih v nekaterih dejavnostih obrti.

Člani sveta so se seznanili tudi v vzpodbudno novico, da je arbitražni svet pri IS SRS končno odločil, kakšen naj bo najnižji osebni dohodek delavcev, zaposlenih v obrti oziroma zasebnem sektorju, ter tako presekal dolgovlačenje pri uveljavljanju nove kolektivne pogodbe.

Odločeno je torej, da bo od meseca maja 1989 izhodiščna osnova za določitev osebne dohodka delavcev pri obrtnikih zajamčeni osebni dohodek, povečan za najmanj 40 odstotkov. Koliko bodo delavci, zaposleni pri obrtnikih s tem pridobili, je seveda odvisno tudi od določanja višine zajamčenega osebne dohodka, ki pa je prav tako v pristojnosti IS SRS.

Člani sveta so se glede na nove okoliščine, ki so s tem nastale, odločili, da bodo v bodoče javno objavili vse tiste sredine tako v družbenem sektorju kakor tudi v zasebnem, ki ne bodo zagotavljale izplačil najnižjega osebne dohodka.

ANDREJ KRAJNC

Razvili so novo strešno okno

V letošnjem letu so v nazarskem Glinu razvili novo strešno okno E-super. Pri konstrukciji novega okna so si zadali dva osnovna cilja — povenitev izdelka ter doseči še boljše karakteristike in uporabne možnosti okna.

Novo okno se imenuje E-super in bo zamenjalo strešno okno EKO standard.

Prednosti novega okna so: za njegovo izdelavo je potrebno 20% manj lesa kot pri prejšnjem tipu okna, zmanjšali so število kovinskih sestavnih delov, kar pomeni tudi manj dela pri montaži, odlikuje pa ga tudi nov koncept ležaja, ki so ga razvili v EKO Gorenje ter še nekatere izboljšane

tehnološke rešitve.

Vse kovinske sestavne dele bodo izdelovali v Glinovem obratu v Zgornji Polskavi, ležaje v EKO Gorenje, leseni deli in montaža okna pa bodo opravljeni v Glinu.

Novi tip okna je trenutno v postopku testiranja pri Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani.

Preden pa bodo pričeli z redno proizvodnjo novega okna pa bodo v Glinu najprej porabili zaloge reprodromateriala prejšnjega tipa okna in izdelali orodje za kovinske dele novega okna.

(informator)

Obogatitev letne ponudbe

Med temeljne pogoje nadaljnega in uspešnega delovanja RTC Golte vsekakor sodi tudi dejavnost v poletni sezoni, kar nujno pomeni tudi tesno povezanost z gostinstvom in turizmom Gornje Savinjske doline. Prvi korak je že storjen, za mnoge na najbolj kočljivem področju, kar z drugimi besedami pomeni Logarsko dolino. O njeni ponudbi ne kaže ponovno besediciti, ker je trenutno skoraj ni, zato bo osvežitev z Golt še kako dobrodošla.

RTC Golte je namreč prevzel v upravljanje dom celjskih planincev za obdobje petih let in s tem rešil tudi problem viška delovne sile v poletni sezoni. Se pomembnejši in obetavnejši je njihov program. Vsebuje planinsko in alpinistično dejavnost, številne oblike rekreacije, zabave in ostale turistične ponudbe. Najprej želijo ohraniti pravi planinski značaj doma, predstavljal pa naj bi planinsko središče za planince, alpiniste in izletnike, pomembna naloga

v programu pa je tudi čisto in urejeno okolje, s širšimi načrti za njegovo celovito varstvo. Ponudbo bo dopolnjeval kampirni prostor z možnostmi za planinske in alpinistične šole, taborjenja, raziskovalne in ekološke naloge, zabavo in ostale oblike turistične ponudbe. Na tem prostoru bo še letos vrsta prireditvev na prostem, v juniju polfinalno srečanje narodno-zabavnih ansamblov za festival v Ptuj, vrsto prireditvev v kajakaškem sportu, zeliščarski dan v septembru in še kaj.

Ob penzijski ponudbi in ponudbi specialitet Gornje Savinjske doline velja omeniti še dodatne oblike. Te so šole v naravi, planinske in alpinistične šole in tabori, planinski tečajji, izleti ter lažje in težje alpinistične ture. Želimo si lahko le, da bi s pomočjo in sodelovanjem vseh ostalih dejavnikov delavci RTC Golte v Logarski dolini zares uspeli.

J. P.

Lokacijska komisija svoje delo opravlja v glavnem na terenu. Tudi zapisniki se velikokrat sestavljajo kar na pokrovu avtomobilskega motorja.

Iz dela Izvršnega sveta

Izvršni svet Skupščine občine Mozirje je na zadnji seji obravnaval POROCILO o izvajanju davčne politike v občini v preteklem letu. Iz obširnega in analitično zastavljene gradiva, ki ga je pripravila Uprava za družbene prihodke, izhaja, da so v preteklem letu realizirali večino zastavljenih ciljev, ob tem pa izpostavljajo vrsto težav, s katerimi se srečujejo pri svojem delu. Direktor Uprave za družbene prihodke Branko Strojanski je opozoril predvsem na spreminjajočo davčno zakonodajo, ki terja od službe stalno dodatno usposabljanje, ter temeljitejšo sodelovanje in povezanost z drugimi inšpekcijskimi organi. Prav tako je potrebno stalno dograjevati organizacijo dela, informacijski sistem, postavljajo pa tudi zahtevo po stimulativnejšem nagrajevanju najbolj izpostavljenih delavcev in ustrezni materialno tehnični opremljenosti. Uprava za družbene prihodke ugotavlja, da se zaostreni pogoji gospodarjenja odražajo tudi na področju poslovanja zavezancev, katerih večina ima neenak položaj v primerjavi s subjekti gospodarjenja v združenem delu, predvsem zaradi neenakih pogojev gospodarjenja. Zato je še toliko bolj odgovorna naloga delavcev uprave za družbene prihodke, da skladno s predpisi realno ugotovijo davčne obveznosti občanov in s tem realiziranje načela, da je vsak občan dolžan prispevati k zadovoljevanju splošnih družbenih potreb v sozamerju z njegovimi materialnimi možnostmi. Upravo za družbene prihodke smo zadolžili, da o vsebini in o konkretnih rezultatih izvajanja davčne politike v preteklem letu objavi skrajšani povzetek.

Komite za gospodarstvo in družbeno planiranje je Izvršnemu svetu predložil v obravnavo ANALIZO

investicijskih vlaganj v občini za preteklo leto, podatke o finančni samostojnosti organizacij združenega dela za preteklo leto v primerjavi s panogami ter informacijami o trenutnem ekonomskem položaju delovne organizacije RTC Golte.

Za investicijska vlaganja je najpomembnejša ugotovitev, da z njimi nismo ustvarjali pogojev za odpiranje novih delovnih mest, ampak so pretežno bila usmerjena v tehnološko prenovno obstoječe proizvodnje. Delež investicij v družbenem proizvodstvu se je povečal od 11,1% v letu 1987 na 16,8 v letu 1988. Izboljšala se je tudi struktura virov financiranja, saj znaša lastni delež v strukturi kar 65%.

Finančna samostojnost organizacij združenega dela se je po podatkih zaključnih računov za leto 1988 izboljšala v primerjavi s preteklim letom, vendar podatki kljub temu niso vzpodbudni.

Kar polovica organizacij je izkazala finančno samostojnost pod svojo panogo, podobni so podatki o količinskih obračanja zalog in obratnih sredstev. To pomeni, da bodo delovne organizacije morale problemom zagotavljanja lastnih finančnih sredstev, kakor tudi hitrejšemu obračanju zalog, posvečati še več pozornosti.

Izvršni svet je obravnaval še ODLOK o spremembi odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, o katerem bodo odločali zbori občinske skupščine na predhodnem zasedanju, sprejel odredbo o pristojbinah za veterinarske storitve, obravnaval zadeve s področja obrambnih priprav Izvršnega sveta in Upravnih organov ter se seznanil s spremembami dovoljene porabe v SIS družbenih dejavnosti v prvem polletju 1989.

Rezika Plaznik

Delavnice pod posebnimi pogoji — da ali ne?

Na področju dela s težje duševno in telesno prizadetimi osebami se pojavljajo iz leta v leto večji problemi. Zaradi nenehnih sprememb v strukturi in zaposlenosti prebivalstva, se spreminja tudi položaj in vloga družine. Vse več je zaposlenih, s tem v zvezi pa se porajajo težave, kako skrbeti za duševno, kot tudi telesno prizadete osebe, ki so potrebne tuje pomoči in niso sposobne skrbeti same zase.

Otroci, ki so lažje, težje ali težko duševno prizadeti, oz. telesni invalidi so zaradi usposabljanja že zelo zgodaj izločeni iz domače družine, najkasneje okrog sedmega, osmega leta, ko postanejo šoloobvezni. V zavodih za usposabljanje (področje naše občine pokriva Zavod v Dobrni) pridobivajo osnovne življenjske navade, prav tako jih tudi usposabljujejo v skladu z njihovimi sposobnostmi. Po končanem osnovnem usposabljanju, okrog šestnajstega leta, se pojavi vprašanje kako vnaprej? Starši teh otrok so v večini primerov zaposleni, zato zanje nimajo ustreznega varstva, po drugi strani se pojavi tudi strah, da do svojih otrok ne bodo imeli pravega pristopa in bodo ti otroci izgubili osnovne življenjske in delovne navade, ki so jih pridobili v času usposabljanja. Zato v zadnjem času večina staršev izraža željo po vključitvi v delavnice pod posebnimi pogoji.

Delavnice pod posebnimi pogoji so ustanova posebnega družbenega pomena, kamor se vključujejo duševno prizadete osebe, ki niso sposobne za zaposlitev pod normalnimi pogoji. Cilj dela delavnic je, da te osebe zadržijo higijenski, zdravstveni in kulturne navade na nivoju doseženega, kot tudi samostojnost, vztrajnost in uspešnost na ustreznem delovnem področju. Področje naše občine pokrivajo Delavnice pod posebnimi pogoji Golovec Celje, ter Črna na Koroškem, kjer imamo trenutno vključenih osem gojencev (sedem gojencev je vključe-

nih v celodnevno oskrbo, ena gojenka se dnevno vozi). Predvidevamo, da se bo število teh gojencev še povečalo.

Strokovni delavci, ki delamo na tem področju, kot tudi starši, ki imajo v družini prizadetega otroka, se navdušujemo nad zamislijo, da bi se delavnice pod posebnimi pogoji ustanovile tudi v naši občini.

To zamisel utemeljujemo z naslednjim:

— večina odraslih duševno prizadetih oseb bo lahko obiskovala delavnice le v dopoldanskem času, s tem bi ti otroci, oz. odrasle prizadete osebe živele v svoji matični družini, v času ko so njihovi starši na delu pa bi tudi ti bili v varstvu z organizirano in usposobljeno oskrbo. V teh delavnicah bi ohranjali svoje življenjske in delovne navade, končno pa bi zaživel tudi v svojih družinah, za katere so v zavodih prikrajšani;

— v te delavnice bi se lahko občasno vključevale tudi druge prizadete osebe, ki drugače živijo doma in sicer zaradi občasne varstva;

— vse pomembnejši pa postaja tudi finančni vidik, saj je zavodska namestitve iz meseca v mesec dražja (v marcu 1989 je znašal mesečni znesek za gojenca 1.800.000 din) in bi bila verjetno za družbo tudi finančno ugodnejša rešitev, če bi se delavnice ustanovile v domači občini.

Zaenkrat še obstaja dilema, kje in kako te delavnice ustanoviti, ali kot sestavni del določene DO, kot zunanjo enoto delavnice Golovec ali kot samostojno DO. Problem bo potrebno osvetliti tako iz organizacijskega, kadrovskega kot tudi finančnega vidika. Menimo pa, da je trenutno najpomembnejše to, da potrebo po ustanovitvi delavnice zana širša družbena skupnost in ne ostaja to le problem ozkega kroga strokovnih delavcev, ki delajo na tem področju in staršev prizadetih otrok.

Marjana Fale

Delegati »minirali« jez v Podvolovlju

Za 19. sejo vseh treh zborov Skupščine občine Mozirje je bila značilna izredno ostra razprava o načrtih za zajezitev Lučnice v Podvolovlju, ki so zrasli na zeljniki tistih, ki gospodarijo z našimi vodami. Skupščine so se udeležili namreč tudi vodarji, ki so tako imeli priložnost slišati avtentična stališča mozirskih delegatov.

Svoje preglede je predstavil tudi nosilec študije dipl. ing. Leopold Kregar. Njegova študija predvideva dve varianti pridobivanja vode za širše celjsko območje. Po varianti, ki prizadene tudi naše območje, je predvidena zajezitev Lučnice z 52 m visokim jezom, ki bi zadrževal približno 14,9 milijona kubičnih metrov vode na 82 ha površine. Med ukrepe spada tudi zaščitni pas, ki zajema vso orografsko prispevno področje Savinje. Neposredno zbirno območje med drugim zajema 150 metrski zaščitni pas na desnem in 100 metrski pas na levem bregu Savinje. Od začetka tega pasu do zajema v Melišah bi tako ta varovalni pas obsegal 10,8 km in bi vanj spadala tudi Radmirje in Ljubno, del ceste Logarska dolina — Mozirje in precej domačij. Uporaba biocidov in naravnega gnojenja na tem območju ne bi bila dovoljena, prav tako ni dovoljena gradnja stanovanjskih objektov.

Ob vsem tem se je že sam nosilec študije spraševal, ali je vredno potopiti velik del lepe doline Lučnice, in sicer samo za to, da bodo lahko Savinji dovajali dodatne količine vode, ki jih v naravnih razmerah nima.

Avtor študije je med drugim tudi dejal: »Končni pregled, ki sem ga zagovarjal tudi ob priložnosti predstavitev študije v Celju v mesecu marcu, je, da bi za celjsko območje priskrbeli vodo po drugi varianti, in sicer iz akumulacije Družmiškega jezera v Šaleški dolini.«

Območna vodna skupnost Savinja — Sotla je svoja stališča predstavila v sledečem:

Tov. Bela Bukvič je pojasnjeval, da se potrebe po vodi iz dneva v dan povečujejo, da so specifične potrebe civiliziranega človeka vse večje, še posebno naraščajo potrebe po vodi v gospodarstvu. Tako je na našem območju izredno velik porabnik vode kmetijstvo — za namakanje hmeljišč v spodnji Savinjski dolini.

Rešitev vidi le v optimizaciji vodnega režima Save in njenih pritokov, visoke vode je treba v največji možni meri zadrževati, s tako zadržano vodo pa bogatiti nizke pretoke.

Nadalje je navajal, kje so bili že zgrajeni zadrževalniki, pri tem pa ni omenil suhega Vonarskega jezera. Med programiranimi zadrževalniki, ki naj bi vsi skupaj v največji možni meri prispevali k optimizaciji vodnega režima Save in Savinje, je tudi oni na Lučnici.

Tov. Bukvič je dejal, da za zadrževalnik v dolini Lučnice doslej še ni bila izdelana temeljitejša in resnejša presoja. Zdi se mu škoda, da so bili nekateri grobi podatki navrženi, kajti prav ti so povzročili spontane demonstracije v Lučah konec leta 1978. In ti podatki, ki od takrat niso bili kakor koli dodatno preverjeni, služijo tudi danes za osnovo apriornih odporov zoper akumulacijo v Podvolovlju. Tov. dipl. ing. Rado Planter, glavni direktor, je dodal, da se nekateri (verjetno delegati)

izživljajo v tovrstni kontra diskusiji. Bukvič je navajal sklepe, sprejete na zboru občanov Luč z 17. 12. 1978, in trdil, da so ti pustili odprte možnosti, če bi se za zadrževalnik v prihodnosti le sporazumeli.

Iz zapisnikov in sklepov iz zborov kajanov Luč pa je jasno razvidno, da so na zboru dne 17. 12. 1978 zavzeli popolnoma jasno odklonilno stališče.

Vodarji so mnenja, da v dolini Lučnice ne gre za nobene rezerve, kjer je prepovedano »vse živo«, gre le zato, da bi doline ne obremenjevali z objekti trajne vrednosti. Življenje naj pa torej teče nemoteno dalje! Kako, vedo le oni.

Zaključek vodarjev je, da je predlagana proučitev in skupna odločitev — pred kakršnikoli posegi v dolino Lučnice, ki bi jo obremenjevali z objekti trajne vrednosti — ni le vodno gospodarska pravica, temveč in še bolj vodnogospodarska dolžnost pred družbo in njeno prihodnostjo.

Delegati se z razpravo in stališči vodarjev niso mogli strinjati, predvsem ne z nastopom, saj so delegate z izjavami postavljali na čisto laž, predvsem to, da se izživljajo s tovrstnimi kontra diskusijami, okrog sklepov iz zborov kajanov Luč. Nadalje se ne moremo strinjati, da so podatki pred 11 leti kar tako navrženi, če so bili ti podatki predstavljeni 9. 3. 1989 v Celju.

Sprenevedanje je tako veliko, da se območna vodna skupnost Savinja — Sotla na čelu z glavnim direktorjem in samostojnim vodnogospodarskim svetovalcem ne spomnita, da bi naročili kakšno študijo, ki jo je izdelal NIVO TOZD Projekt inženiring Ljubljana, iz katere smo črpali podatke, ki smo jih v skupščinskem gradivu tudi objavili.

Na koncu je bila ta študija tudi objavljena in predstavljena javnosti, in če ni dobra, naročnik tega ni zanikal in če ni zanikal, je dal za te podatke tudi denar in če je dal denar, nosi tudi odgovornost za to.

V diskusiji so delegati odločno zavrnili vsak tovrstni poseg v naravo v dolini Lučnice z 52 m pregrado, ki bi zadrževala vodo v prepričanju, da so še boljše enostavnejše, cenejše in manj nevarne rešitve.

Neobremenjevanje doline Lučnice z objekti trajne vrednosti leta nazaj in naprej pomeni izgon ljudi iz te doline in življenje v rezervatu, za vodarje pa pomeni pravico in dolžnost pred družbo in našo prihodnostjo (ne mislijo tudi na občana občine Mozirje). Naša skupnost pa ima dolžnost, odgovornost in pravico, da se in da se bomo vsi trudili, da se bo ta naš višinski občan obdržal, razvijal in z dobrinami, ki jih premoremo, tudi lepše in lažje živel. Zato zajezitev ne pride v poštev v nobenem primeru, in jo bomo preprečevali skupno z vsemi močmi.

Delegati so v zvezi s to problematiko bili obveščeni, da smo na skupnem razgovoru Celje — Mozirje bili informirani od strani Celja, da ima Celje za v bodoče problem pitne vode rešen iz drugih virov in da so tudi tako kot mi proti tovrstnim posegom.

Prepričani smo, da se bo zahteva delegatov uresničila, kajti dedje in očetje ne morejo zapečatiti usode svojih vnukov.

Predsednik Skupščine občine Mozirje
ANTON BORŠNAK

Postavljanje 72 metrov visokega mlaja v Savinjskem gaju ni bilo enostavno delo.

Rekord svoje vrste

V mozirskem turističnem društvu deluje tudi sekcija »mlajarjev«. Ze nekaj let sem nas razveseljujejo z lepimi mlaji vzdolž glavne ceste in v Savinjskem gaju. Letos so preseglj vsa pričakovanja!

Skupina zanesenjakov je sklenila postaviti najvišji mlaj, ki je kdaj stal v naši dolini. Dokaj drzna zamisel, ki pa je naša uresničitve pred praznikom dela.

Kakih dvajset mladih »postavljajčev« se je zbralo na prostoru pred Savinjskim gajem in bilo je kaj videti. 72 metrov visoko deblo ni vsakdanja stvar. Opazovalci so malo majali z glavami, ko so na tleh videli skrbno zvezano deblo, le kako ga bodo postavili, je sledilo pogosto vprašanje, saj takšnega orjaka na noge spraviti ni mačji kašelj! Pa kaj, ko so bili v skupini strokovnjaki kot Jože Marolt-Brecelj. Pod tako izkušnim vodstvom pa že gre. In res je šlo. Na veliko veselje vseh sodelujočih, posebno pa še »zijač«, je mlaj stal, visoko pod nebo, in s ponosno slovensko zastavo na vrhu.

Kaj bi ob tem dejali? Najprej velja pohvaliti fante mlajarje! Po-

tem pa razmisliti o tem, kako bi veliko napora, ki je bil v delo vloženi tudi poplačali. Mislim na to, da bi se tako izredno dejanje dalo zelo izkoristiti kot turistično posebnost in dalo bi se privabiti množice v Mozirje. Hočemo sploh to? Če govorimo o turizmu, potem bi to bila izredna prilika, da bi »razbobnali« tekmovanje za najvišji mlaj, da bi nato sledilo plezanje nanj in rajanje okoli njega. Vse to so imeli fantje res tudi v načrtu, pa kaj ko so svoje delo dobro opravili, tisti pa, ki bi njihov trud morali vnovčiti za turizem v kraju, pa so spet malo zatajili. Seveda je vsaka podobna stvar kronana z uspehom le, če jo znamo tudi sporočiti širokemu krogu ljudi, torej reklamirati. Res, to precej stane, brez tega pač ne gre. Vzemimo samo primer žalske prireditve, ki se je v nekaj letih postavila na noge, ampak s pomočjo vsestranskega reklamiranja. Prepričani smo lahko, da bi tudi nam uspelo ob tako izrednih zamislih, kot je bila ta z mlajem, privabiti množico ljudi v kraj, samo je pač treba v to tudi vložiti, reklama se pa vedno izplača!

A. Videčnik

Pomembnejše turistične prireditve

Datum:	Naziv prireditve in organizatorja ter kraj
17. 6.	MOZIRJE NEKOČ Kraj prireditve: Mozirje trg, Savinjski gaj Organizator: TD Mozirje
25. 6.	MEDNARODNI KAJAK SPUST PO SAVINJI Kraj prireditve: Struge — Ljubno Organizator: DO RTC Golte
30. 6. — 2. 7.	VAŠKA OLIMPIADA Kraj prireditve: Rečica ob Savinji Organizator: TD Rečica ob Savinji
15. — 16. 7.	ČEBELARSKI PRAZNIK Kraj prireditve: Gornji grad Organizator: TD Gornji grad
5. — 6. 8.	FLOSARSKI BAL Kraj prireditve: Ljubno ob Savinji Organizator: TD Ljubno ob Savinji
12. — 13. 8.	LUČKI DAN Kraj prireditve: Luče Organizator: TD Luče
20. 8.	KMEČKI PRAZNIK Kraj prireditve: Trnavče Organizator: vaški odbor Trnavče, TD Mozirje
20. 8.	LOVSKI PRAZNIK Kraj prireditve: Solčava Organizator: LD Solčava

Poleg teh prireditev bo v letošnjem letu organiziranih tudi večje število manjših, katere organizirajo delovne organizacije in društva, ki pa v tem pogledu niso zajete.

Skupina, ki je zaslužna za postavitev 72 metrov visokega mlaja. Ko so končali z delom, je nekdo pripomnil: »Če ne bi bila vmes kmečka trma, nam ne bi uspelo.«

Protestna izjava

V nenehnem prizadevanju za lepši jutri, v mrzličnem pehanju za boljši napredek za vsako ceno, smo pozabili, da smo le ljudje — ljudje iz narave in del nje.

Čeprav je narava že mnogokje ali skoraj povsod dokazala svojo vrednost, nas opomnila, da njena cena presega naše zmogljivosti, da je močnejša od nas, še naprej kruto posegamo vanjo, jo spreminjamo in rušimo njeno ravnovesje.

Okolje v naši Zgornji Savinjski dolini je že preobremenjeno s strupenimi snovmi in dodatne nesnage ne prenese več, saj gozdovi rapidno umirajo, zdravstveno stanje ljudi se slabša.

Zato je naše društvo za varstvo okolja Zg. Savinjska dolina na svojem občnem zboru dne 9. aprila 1989 sprejelo resolucijo, s katero odločno protestiramo proti vsakršnim umazaniam posegom v prostor, proti nadaljnjemu onesnaževanju zraka s strupenimi plini, proti ogrožanju ljudi s takim ravnanjem in odločno zahtevamo da:

1. Termoelektrarna Šoštanj izvede svoje sanacijske programe in do leta 1992 zmanjša onesnaževanje okolja z žveplovim dioksidom za 90 odstotkov glede na leto 1980 ali pa za toliko zmanjša svojo proizvodnjo.

2. Območna vodna skupnost Savinja — Sotla naj takoj preneha z raziskovalno študijo glede zajezitve Lučnice in poišče za rešitev pitne vode Celja in njenega širšega zaledja ekološko sprejemljivejše rešitve in ne zajezitve in poplavitve področij, ampak rešitve, ki ne bi z gospodarskega, kulturnega in psihološkega vidika ogrožale razvoja tega področja in celotnega zgornjega dela doline.

3. Da se vse jeseni objavljene lokacije za gradnjo odlagališč jedrskih odpadkov v dolini črtajo, da se občine, ki se s predlogi lokacij niso strinjale, ki so svoj odklonilni odnos pokazale s protesti, zborovanji, črtajo iz seznama.

Da se visokogorski pašniki ne gnojijo z umetnimi gnojili, ker s tem ogrožajo planinsko floro, fauno in vire pitne vode, ampak se za to poiščejo drugačne rešitve.

5. Kot člani Zveze za varstvo okolja (ZVOS) se bomo skupaj z ZVOS borili za doseg pravičnih ciljev.

DRUŠTVO ZA VARSTVO OKOLJA
Zdenka Ikoč

Zgornja Savinjska dolina kot oaza miru za severnonemške goste

Pred dnevi se je v Zgornji Savinjski dolini mudil ugleden svobodni popotnik Heinrich Fischer. Piše za šest najpomembnejših severnonemških časopisov. Tokrat je bil že četrtič v Jugoslaviji in tretjič v Sloveniji. Preko agencije Kompas si je izbral za cilj našo dolino, ki jo je s pomočjo vodičev prekriziral ob Savinjskega gaja do slapa Rinke. Poleg vseh naravnih lepot in značilnosti, ki jih ponuja dolina, je obiskal tudi nekaj turističnih kmetij, ki so glavni in na žalost edini vir naše ponudbe.

Na poti domov se je za kratek čas ponovno ustavil v Mozirju in skupaj smo si ogledali vasico Smihel. Na turistični kmetiji pri Jesevniku je poskušal izraziti svoje vtise. Bilo jih je veliko, navdušenje pa tudi:

»Ko sem bil zadnjič v Sloveniji, mi je moj dobri prijatelj predstavniki Turistične zveze Jugoslavije v Frankfurtu, Leopold Perc, razkazal Bled, Bohinj, Kranjsko goro in ostalo Gorenjsko. Videl sem tudi Vipavsko dolino, Bovec in nepozabne Julijske Alpe, ki jih Nemci dokaj dobro poznajo. Zelo malo pa jih je slišalo za Kamniško-Savinjske Alpe in prelepo Logarsko dolino. Zagotovo je to ena najlepših dolin, kar sem jih videl v Zahodni Evropi, in sklenil sem, da jo našim bralcem najprej predstavim. Seveda ne bom pozabil omeniti Matkovega in Robanovega kota. Naj ljudje izvedo, kje bodo še lahko uživali neskaljen mir!

Zelo sem srečen, da niste gradili hotelov, razen na Golteh, in da dolina ne pozna pravega masovnega turizma. Veliko nemških gostov je bolj zadovoljnih z majhnimi gostilnami, ki nudijo toplino in domačnost. Takšnih imate kar nekaj. Bil sem prijetno presenečen nad Pensionom Raduha Eme Selišnikove v Lučah. Pri njih sem bival dva dneva in dobil zajtrk, ki mi bo za vedno ostal v spominu; tako po kvaliteti kot tudi po obilnosti. Kaj takega drugod po svetu nisem bil vajen. Dobil sem tudi savinjski želedec, ki ga prej nisem poznal. To je zdaj moja nova postlastica.

Tudi same Luče sem si zapomnil. So lepa in prijazna vasica. Dosti je novih hiš s skrbno urejenimi vrtovi, kar naredi na gosta dober vtis. Nasploh imate majhna in urejena naselja, grice pa na veliko posejane s cveticami različnih stilov, kar daje pokrajini prav poseben čar.

Navdušen sem bil nad cerkvico v Solčavi, Radmirju, Okonini... Odpeljal sem se tudi v Gornji grad, kjer sem posnel in fotografiral cerkev ter vse umetnine v njej. Gostom resnično imate kaj pokazati!

Ogledal si je turistične kmetije pri Macsniku, Ježu, Jesevniku in Puncerju. Hvalil je sobe in primerjal cene: »Najprej naj pohvalim gospoda Ježa. Nemško govori kot profesor! Druga pohvala velja sobam. Veliko je lesa, ki ti pričara naravo in toploto. Skrbno sem si zapisoval podatke kmetij in cene. Veste, za nekaj od 20 do 40 nemških mark, kolikor zahtevate za penzion, dobite pri nas nekoliko boljše kosilo za štiri osebe. Torej, več kot ugodno za naše goste!

Tudi z ostalimi aktivnostmi kot so ribo lov, lovstvo, kajakaštvo, jahanje in plani narijanje se lahko gost ukvarja v neposredni bližini kmetije. Pomembno je, da z planinarjenjem ni potreben vodnik, tako kot drugod. Blizu so tudi teniška igrišča, dobil ste savno in fitnes klub...«

Beseda je nanesla na odnos ljudi do turista, na prijaznost. Zopet smo bili polaskani.

»Zelo prijazni ste! Ne vidim nikakršne razlike v odnosu do gostov pri vas ali pa na primer na avstrijskem Koroškem. Ne morem se znebiti vtisa, da ste si nekako podobni, saj živite v podobnih pokrajinskih in podnebni razmerah. Veliko sem hodil po svetu in lahko mi verjate, kako pomembno je, na kateri geografski širini živiš. Bolj ko greš na jug, bolj je vroče, bolj so ljudje temperamentni in — leni. Obratno je proti severu.

Slovenija je na nekakšni podnebni in zgodovinski prelomnici. Slednja tepe Slovence, ki imajo v Jugoslaviji hoče noče posebno mesto. Zdaj, ko ta zgodovina udarja navzven tudi v politiki, ste seveda na udaru. Če ta dejstva prenesemo na turizem, je logično, da se tuj gost ne bo brezskrbno odločil za počitnice na jugu Dalmacije, temveč bo raje šel na sever Preveč dobro si je zapomnil, da je Kosovc na jugu! Cisto konkretno lahko iz lastnih izkušenj veste, da je povpraševanje letos večje na severu Jadrana in manjše na jugu.

Ko je stekla beseda o propagiranju Zgornje Savinjske doline v časopisih, za katere poroča, je dejal:

»Zelo previden bom! Kajti, infrastruktura ni tisto, kar dotični gost želi. Ob tem sem se spomnil tudi vaših cest, ki so po vsej dolini lepe, razen ozkega dela med Ljubnim in Lučami.«

Za konec, me je prehitel kar sam. »Ne pozabite zapisati, da mi je pri vas najbolj všeč veliko število drobnih domačih obrti. Posebno priznanje pa velja slovenski kuhinji in Zlatorog pivu!«

Morda bi veljalo omeniti, da se Heinrich Fischer ne ukvarja samo z iskanjem skritih kotičkov po svetu, temveč je kljub svojim belim lasem zelo aktiven na Japonskem. Tam končuje projekt, imenovan »The Kingdom of happiness« ali po naše Kraljestvo sreče. »Kraljestvo« predstavlja nekakšno mini mesto, ki ga je z vsemi značilnostmi Nemčije in njenih spomenikov postavil na Japonskem. Leži na otoku Hokaido, otvoril pa ga bo 1. julija 1989.

Andreja Britovšek

Franklin Lindsay po 45 letih spet v naši dolini

Ameriški polkovnik Franklin Lindsay, ki je bil med vojno šef angloameriške misije pri štabu 4. operativne cone, je bil sredi aprila s soprogo gost Republiškega odbora ZZB NOV. Posebna njegova želja je bila, da spet obiše kraje, kjer je zadnji dve leti vojne delil usodo s partizansko vojsko in ljudstvom na okupiranem ali začasno osvobojenem ozemlju Štajerske.

Zanimanje zahodnih zaveznikov za razmere na jugoslovanskem ozemlju se je posebno povečalo v letu 1943. Vzpostavljeni so bili tesnejši stiki z narodnoosvobodilno vojsko v zahodnem delu Jugoslavije. 19. maja 1943 se je njihova vojaška misija spustila s padali na Krbavskem polju v Liki. Že 27. junija tega leta je kanadski major Vilham Jones s spremstvom prišel v glavni štab Narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije, 12. januarja 1944 pa je prispela še ameriška obveščevalna ekipa, ki je kasneje odšla na Štajersko. V štabu 4. operativne cone je delovala tričlanska skupina. Za njegovo varnost in povezavo z organi NOV so skrbeli oficirji za zveze. Poleg obveščevalnih nalog so zavezniške misije imele nalogo, da obveščajo zavezniške štabe o dejanskih razmerah na naših tleh ter organizirale pošiljanje zavezniške pomoči in orožju, strelivu, opremi, zdravilnih kakor tudi za odvoz ranjencev v zavezniška oporišča v Italiji. Med štabi zavezniških misij in partizansko vojsko je vladalo tovariško sodelovanje v skupnem boju proti sovražniku in spoštovanje naporov, ki jih je vsak na svojem področju storil za skupno zmago. Člani zavezniške misije so se udeleževali množičnih manifestacij na začasno osvobojenem ozemlju Zgornje Savinjske doline, bili pa so navzoči tudi pri operacijah naših enot proti okupatorju. Ker je ozemlje Štajerske bilo najbolj oddaljeno od zavezniških oporišč, so pomoč

v materialu s padali v posebnih valjastih posodah iz pločevine, težkih do 240 kg, spuščali na to ozemlje. Največ padal je bilo spuščeni nad Radmirjem. Za pristajanje zavezniških letal so v jeseni 1944 gradili tudi tretje partizansko letališče v Sloveniji na Rečičkem polju. Na njem je pristalo le manjše zavezniško letalo in naložilo tri težke ranjence. To sta ob tem obisku zatrjevala gosta polkovnik Lindsay in njegov spremljevalec Bob. To jima je potrdil tudi kapetan Fisch, ki je pilotiral to letalo. Razmočen teren zaradi dolgotrajnega deževja ter decemberska sovražna ofenziva sta preprečila, da bi to letališče služilo svojemu namenu.

Ameriški gost si je želel ogledati vse večje kraje od Mozirja do Logarske doline, na katere so ga vezali spomini izpred 45 let. Izredno živo se je spominjal posameznih naselij in celo domačij, kakor tudi posameznih partizanskih komandantov, s katerimi se je srečeval. Izredno natančno se je spominjal posameznih dogodkov iz partizanskih dni v naši dolini in na Pohorju. Presenečen je bil nad urejenostjo naše doline, nad razvojem doline v primerjavi s taktirnim opustošenjem. Nekdanjega šefa angloameriške misije so s strani Republiškega odbora ZZB NOV spremljali general Ivan Dolničar ter dr. Dušan Biber in dr. Tone Ferenc. Gosta je pozdravil tudi predsednik skupščine občine Mozirje Toni Boršnak. V spremstvu domačinov so si gostje ogledali Savinjski gaj, Zakladnico v Radmirju, Logarsko dolino in se ustavili tudi v posameznih krajih v dolini. Ob slovesu se je polkovnik F. Lindsay zahvalil za gostoljubje. Zaključil pa je z naslednjim stavkom: Srečen sem, da mi je po 45 letih dana prilžnost, da sem se spet vrnil v to lepo dolino, med te dobre ljudi, ki so mi v najtežjih dneh nudili gostoljubje, na katere me vežejo nepozabni spomini. ZDRAVKO NOVAK

Letošnji prejemniki srebrnega znaka OF in srebrnega znaka Zveze sindikatov.

Zaplovi pesem...

Letošnja, že tradicionalna revija pevskih zborov občine Mozirje se je odvijala kot sestavni del osrednje proslave za praznik OF in praznik dela (27. april in 1. maj). S tem se je nekako simbolično povezovala ter dopolnjevala misel OF o svobodi in enakopravnosti narodov in posameznikov z mislijo in poslanstvom zborovskega petja, ki ne pozna

Na letošnji osrednji občinski proslavi v počastitev Dneva OF in 1. maja sta Občinska konferenca SZDL Mozirje in Občinski sindikalni svet Mozirje podelila srebrne znake Osvobodilne fronte in srebrne znake zveze sindikatov.

Srebrni znak OF so prejeli: Anton Krefl iz Nazarij, Viktor Grudnik iz Nove Štife, Stanko Zmavc iz Bočne, Silvo Forštner iz Šmartnega ob Dreti, Franc Slapnik iz Rečice ob Savinji, Drago Jelenko iz Rečice ob Savinji, Jozica Kolenc iz Gornjega grada in dr. Franc Širko iz Mozirja.

Srebrni znak zveze sindikatov pa so prejeli: Franc Obojnik iz OO Smreka, Pavel Bitenc iz OO TOK GG Nazarje, Anton Bastl iz OO Postaje milice, Franc Boršnak iz OO Gorenja Glina Nazarje, Alojz Mavrič iz Gornjega grada in Osnovna organizacija ZSS VVO Mozirje.

meja in zato povezuje narode, kot pevec v zboru, v eno, harmonično ubrano celoto, v tovariško in enakopravno skupnost. Ta misel je dobila še poseben poudarek z udeležbo in sodelovanjem moškega pevskega zbora iz Pliberka, sosednje Avstrije, ki je kot gost nastopil in zaključil to lepo prireditve.

Ta praznično-pevska manifestacija je potekala na Rečici ob Savinji. Nedeljski popoldan, dne 23. aprila je zato ta kraj zajelo slavnostno vzdušje. Iz vseh krajev naše občine so se z avtobusi in osebnimi vozili dovažale skupine pevcev in obiskovalcev ter se v veselem razpoloženju zbirale ob tamkajšnjem Kulturnem domu. Ali je prebivalstvo pritegnila svečana proslava ali jih je privabilo petje, je težko presoditi. Verjetno pa je k temu pripomogla največ dobra obveščena, organizirano in prizadevno delo družbenih organizacij tega kraja, da je bila dvorana Kulturnega doma premajhna za vse, ki so želeli prisluhniti praznični besedi in pesmi.

Za uvod se je odločno oglasila Prešernova »Zdravljica«, ki so jo po Premrlovem napevu zapeli zbori iz Ljubnega in Mozirja. Po

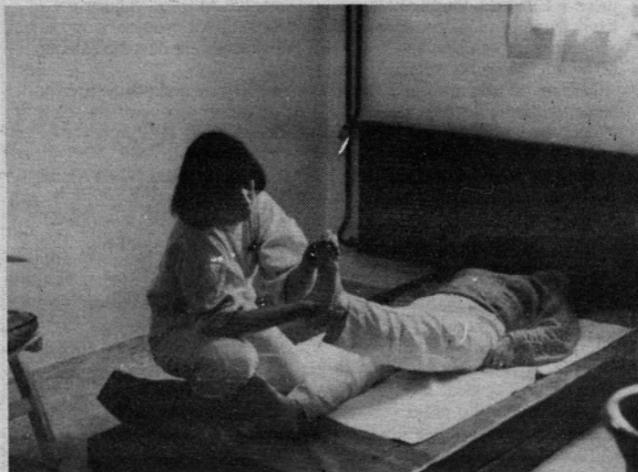
končanem svečanem delu proslave, ki so ga izpolnjevale lepe pozdravne oziroma praznične misli družbenopolitičnih predstavnikov kraja in občine ter razdelitev priznanj najzaslužnejšim občanom, se je začel revijalni del prireditve. Nastopilo je 9 pevskih zborov, od tega 4 ženski oz. dekliški (Nazarje, Bočna, Ljubno, Rečica), 4 moški (Bočna, Ljubno, Luče in Mozirje) ter en mešani zbor (Mozirje). Opazno je bilo, da so se zbori za ta svoj nastop skrbno pripravili. Kdor zasleduje in ocenjuje delo naših pevskih zborov zadnja leta, je lahko ugotovil tokrat v kvaliteti podajanja pesmi znaten premik navzgor. Razveseljiva je tudi ugotovitev, da so zbori precej pomlajeni in da srečujemo na pevskih nastopih vedno več mladih zborovodij, ki so garancija za nadaljnji obstoj in vzpon zborovskega petja po naših dveh dolinah. Za zaključek pa so obiskovalci revije lahko prisluhnili še pesmi naših koroških rojakov iz Pliberka v njihovi izvorni, sočni koroški govorici, za kar so jih poslušalci nagradili z burnim aplavzom.

Našim zborom je treba priznati, da so v zadnjem času lepo napredovali. To so potrdili tudi zastopniki medobčinskega Zdrženja pevskih zborov in Celju, ki so bili kar v zadregi, ko je bilo treba določiti zbere, ki naj bi se udeležili medobčinske revije v Celju. Po njihovi presoji so vsi zbori presegali povprečje in bi se torej vsi lahko predstavili na medobčinskem srečanju. Zaradi omejitvenih možnosti števila nastopajočih pa to ni možno in so se končno sporazumeli, da naj bi v Celje odšli zbori iz Rečice, Ljubnega, Luč, Nazarij in Mozirja.

Naši zbori so torej častno predstavili svoje dosežke, ki so sad njihovega trdega dela in mnogih prostovoljnih delovnih ur. Zato zaslužijo naše priznanje, pa tudi moralno in materialno podporo pri njihovem prizadevanju, da bo naša pesem vedno lepše zvenela po vseh krajih naše Savinjske in Zadrčke doline.

Kaj več o prometu

19. aprila je bilo v Gornjem gradu občinsko tekmovanje »Kaj več o prometu«. Vsako leto se učenci vseh šol naše občine merijo na razrednih, šolskih in občinskih tekmovanjih.

Masaža nog

Takole mimogrede...

Seveda si verjetno vsakdo želi imeti lep sprejem na malem ekranu! Da bi tudi bilo tako, si v Mozirju zelo prizadeva krajevna skupnost, seveda z nemalo težav. Vse lepo in prav, ljudje so segli po orodju in pričeli pridno kopati, saj je bilo načrtovano, da bi z izkopanimi jarki pač ceneje dosegli cilj — satelitski sprejem, oziroma sprejem preko satelita. Ponekod so bili složni, delali, kopali, polagali kable in spet zagrinjali. Žal pa so ta dela opravljali tisti, ki so se takoj po pozivu krajevne skupnosti prijavili, kaj pa ostali, ali boljše nekateri od tistih, ki so tudi sicer radi ob strani, ko gre za skupna dela?

Spet se je predramil v nekaterih tisti posebni čut, kako se je treba znajti! Ko so že vlekli kable, torej je bilo večino dela opravljene, pa so se posamezniki spomnili, da bi sedaj bilo primerno, da se tudi do njih napelje vod, da bodo tudi oni deležni napredka, se pravi boljšega sprejema na televi-

ziji. Kaj bi k temu rekli? Da so izkoristili delo številnih sosedov? Da so zunaj neke skupnosti? Ali da so najpametnejši? Odgovore si naj zamisli vsakdo sam!

So tudi taki, ki se niso sprva prijavili, so pa iz dobrega čuta do sosedov prišli za lopate in kopali. Tem torej še posebno priznanje in če so se kasneje prijavili, so se upravičeno!

Ponokod so skupine iz druge soseske pomagale tam, kjer so se neposredni koristniki »poskrili«, ko so se vlekli kable. So morda mislili, da so s plačilom prispevka storili vse in da se jih torej stvar nič več ne tiče in da pač naj pomagajo tisti, ki so dovolj neumni, da iz solidarnosti pomagajo pri njih. Ja, tudi tega je žal bilo!

Je že tako, da nekateri še vedno živijo v prepričanju, da so nekaj več in da naj le tisti kažejo prizadevnost, ki že z organizacijo samo komaj zmorejo napore... Čudno sosesko sodelovanje, mar ne?

A. V.

Za skladnost duha in telesa

Sedaj, ko je Mozirje dobilo ulice, vam lahko predstavim zanimivo novost na Berložnikovi 2. Ulica vas pripelje skoraj čisto pod Brecljev vrh do nove zgrajene hiše — dvojčkov. V prvem imzmed njih stanuje Nada Zager s svojo ponudbo v Fitness centru.

Najprej še malo pojasnilo za tiste, ki ne veste, kaj pomeni beseda fitness. Izhaja iz angleščine in ima več pomenov. Eden izmed njih je »prilegati se«, »skladati se«. Gre pa za skladnost duha in telesa. Ko boste zadovoljni s svojim telesom, boste tudi duševno mirnejši, vrednejši in zadovoljni sami s sabo. Vsaka aktivnost je najprej odvisna od volje, ki izhaja iz človekove življenjske energije in je različna v vsakem posamezniku. Od nje zavisijo, koliko vaje, telovadbe in morda tudi olepšave vaše zunanosti boste voljni sprejeti, oziroma se zanje potruditi.

Ko se boste odločili za obisk, boste najprej potrebovali s koprivnim čajem. Mogoče se vam zdi smešno, toda pot do zdravja in zadovoljstva se prične tudi tako. Nato boste izbirali med savno, podvodno masažo, elektro in suho masažo, akupresuro, pedikuro, manikuro, izdelavo umetnih nohtov — TAMI NAIL, eliminacijo celulita ter vajami s fitness pripomočki. Predebeli se boste trudili s shujševalnimi kurami pod nadzorom zdravnice, dr. Karmen Fürst. Na voljo vam bo vsak torek od 17. do 19. ure. Seveda se z njo ne boste posvetovali le o hujšanju, marveč o vsem, kar zadeva zdravje in boljše počutje. Pri tem obe z lastnico zatrjujeta, da tako pri vadbi kot pri hujšanju igra bistveno vlogo pravilna prehrana. O njej Savinjšani, ki smo navajeni preslanih, premastnih, preobilnih in pretežno mesnih obrokov, menda ne vemo kaj dosti.

V okusno opremljeni sprejemnici Nada Zager pripoveduje:

Najboljši učenec zastopa občino na republiškem tekmovanju.

Tokrat je v Gornjem gradu zmagal Janez Marolt iz OŠ Mozirje, ki je tudi solidno zastopal naše barve v Mariboru. Sicer pa je ekipno zmagala OŠ Mozirje za višjo stopnjo (učenci sedmih in osmih razredov), v nižji skupini (petih in šestih razredov), pa je zmagala ekipa Luč. V posamezni konkurenci nižje stopnje je zmagal Aleš Deleja iz Gornjega grada. Celotno tekmovanje je potekalo v nadeležnem aprilem dežju, kar pa ni motilo borbenih tekmovalcev.

Namen tekmovanja je jasen, na ravni šol se tako razvijajo in usposablajo bodoči vozniki, sedaj kolesarji in motoristi, zato gre zahvala vsem mentorjem prometnih krožkov, SPV Mozirje, Avto šoli Mozirje in seveda sponzorjem GORENJE MGA, GORENJE GLIN, ELKROJ, ZK MOZIRJE. Tekmovanje ima še poseben pomen, če se spomnimo, da poteka akcija — 10%, kar bi naj upoštevali vsi udeleženci v prometu.

»Vse življenje sem si želela nekaj takega. Kot medicinska sestra sem delala v celjski bolnišnici, a misli so mi ves čas uhajale k stvarim kot so pedikerstvo, manikerstvo, masaže in podobno. In ko sva se nekoč z mojem slučajno pripeljala v Mozirje, sem si rekla, da bo tukaj moj novi dom, kjer se bom ukvarjala z dejavnostjo, ki jo imam najraje. Po mnogih mukah in odpovedovanjih se je vse dobro končalo. Hiša tako stoji na čudoviti točki, občina je za mojo dejavnost zainteresirana. Najbrž boste rekli, kaj še hoče boljšega. Zaradi deficitarnosti uživam določene ugodnosti, sicer pa sem do vratu v kreditih.

Da sem lahko začela graditi in opremljati fitness prostore, se moram zahvaliti svoji mami. Pomagala mi je, kolikor je mogla, enako tudi mož. Nekajkrat sem mamko obiskala v Avstriji, tako da poznam tamkajšnje standarde in opremljenost klubov. Lahko rečem, da ne zaostajam veliko za njimi. Manjka mi še nekaj opreme, a človek le ne zmore vsega naenkrat. Na začetku si želim, da bi moje delo prineslo vsaj eno povprečno mesečno plačo. Več zaenkrat ni treba, saj mi delo z mojimi strankami prinaša toliko veselja in zadovoljstva, da o kakšnih ogromnih zaslužkih niti ne razmišljam. Pomembno je, da končno lahko rečem: To sem jaz!«

Ko smo bili skeptični glede zanimanja Zgornjesavinjščanov za njen center, nam je pojasnila, da ima že sedaj, ko večina ne ve zanjo, nekaj rednih in občasnih strank. Včasih se Savinjšani raje odpravijo v takšne in podobne centre zunaj doline, kar pomeni dodatne stroške. No, sedaj lahko gremo kar na Berložnikovo 2, pa se bomo vseeno lahko pohvalili, kje smo bili in kaj smo počeli.

Nada nam polaga na srce: »Ni dovolj, da pridete pogledat enkrat ali dvakrat. Če hočete doseči vidne učinke na svojem telesu in počutju, morate vztrajati in še enkrat vztrajati. Vadba in pravilna prehrana sta torej dejavnika, ki opilita naše telo, naš kalup, v katerem živimo in s katerim največkrat nismo zadovoljni.«

Veliko bi nam simpatična lastnica lokala še lahko povedala. Morda to, da je po rodu Medžimurka in da je njena govorica pomešana z vsemi dialekti. Ali, da jo kar razganja od energije in načrtov za prihodnost. Nas je seveda razganjalo od radovednosti, koliko posamezne storitve stanejo. Najdražji so umetni nohti — 60.000 din, sledi pedikura 30.000 din, savna, masaže, posebne kopeli in vadba s fitness pripomočki pa se gibljejo od enega do dveh starih milijonov. Cene veljajo do 1. junija in priznati morate, da sploh niso visoke.

Če ste rekonvalescent, živčno prenapeti ali vas preprosto daje »firbec«, je Fitness center kot naročen. Obenem pa gotovo pomeni tudi prijetno osvežitev v turistični ponudbi naše doline.

A. Britovšek

Slovenija
Moja dežela.

J. P.

Jure Repenšek

15 let izobraževalnega poslanstva

Delavska univerza občine Mozirje se je s preselitvijo v prizidek k nazarskemu delavskemu domu rešila skoraj petnajstletnih prostorskih zagat. Zadihala je s polnimi pljuči in obogatila svojo dejavnost. Letos bo slavila 15-letnico svojega delovanja, v tem obdobju pa se je v njenih izobraževalnih oblikah vrstilo nekaj tisoč znanja željnih občanov. V njeno delo seveda sodi izobraževanje ob delu in za delo, izpopolnjevanje znanja in pridobivanje je izobrazbe, tu so oblike za prosti čas, za pomoč družini in drugo kar pomeni krepitev boljše kakovosti življenja.

V njenem stalnem programu je usmerjeno izobraževanje, med drugim nadaljevalni programi tehniške srednje šole strojne in elektro usmeritve, šola za poklicne voznike in trenutno še ekonomsko-komercialna šola, kjer se je že pričel prvi letnik, namenjena pa je vsem, ki si prej niso mogli pridobiti primerne izobrazbe. Poleti bodo pričeli še z oddelkom lesarja širokega profila. Namenjen bo delavcem Lesne industrije Gorenje-Glin, saj ta delovna organizacija nenehno potrjuje svoje napore za izobraževanje svojih delavcev.

Ob pestrih dejavnostih pa na delavski univerzi v Nazariju ugotavljajo, da se zaradi samofinanciranja in splošnih težav v družbi zanimanje za izobraževanje in izpopolnjevanje manjša. Ni treba posebej poudarjati, da je takšno opuščanje velika škoda za vsake-

ga posameznika, da o družbeni škodi ne govorimo. Povprečna raven znanja je že zdavnaj presegla osnovnošolsko in v sodobno družbo bomo morali, boljše rečeno mogli, vstopiti le z večjim splošnim in strokovnim znanjem, za to pa si prizadevajo tudi na tej delavski univerzi.

Malo se še pomudimo pri ostalih oblikah. Pri splošnem in funkcionalnem izobraževanju, to so tečajji in seminarji za občane in potrebe delovnih organizacij, je poraslo zanimanje predvsem za učenje tujih jezikov, zlasti nemščine in angleščine. Privlačni so tečajji za voznike motornih čolnov, krojenja, šivanja, kuhanja in strojepisja, predavanja o radioteziji, pa še tečaj slovenskega jezika za vse, ki imajo pogoste stike z ljudmi na delovnem mestu in drugje. Kot pooblaščen organizacija za izobraževanje in preizkuse znanja iz varstva pri delu pripravljajo tečaje in preverjanje znanja za delavce v proizvodnji, vodstvene in vodilne delavce in za obrtnike. Pomembno je tudi družbenopolitično izobraževanje v obliki predavanj in seminarjev za družbenopolitične organizacije in klub samoupravljalcev. Zanimivih področij in tem v današnjem času vsekakor ne manjka, veliko udeležencev na teh oblikah usposabljanja in izobraževanja pa zagotavljajo tudi znani družbenopolitični delavci in strokovnjaki, ki se radi odzovejo vabilu.

KERAMIČARSTVO
TARACERSTVO

ORLOVIĆ

VLADO — DRAGO
Čopova 5, Žalec, tel. 063/713-549

- POLAGANJE KERAMIČNIH PLOŠČIC (notranjih in zunanjih)
- POLAGANJE TERACO PLOŠČ
- POLAGANJE TERACO TLAKOV (pralnih in brušenih) — POLAGANJE VENEZIAN-SKIH TLAKOV (odpadni marmor)
- MONTAŽA STOPNIC

Naročila sprejemamo tudi preko SZ »Moj dom« Mozirje in SZ »Gorenje« Tito-vo Velenje.

POVZETEK RAZPISA ŠTIPENDIJ IZ ZDRUŽENIH SREDSTEV ZA ŠOLSKO LETO 1989/90

Samoupravni organi za štipendiranje v občinah na območju SR Slovenije razpisujejo

štipendije iz združenih sredstev in razlike h kadrovskim štipendijam za udeležence v usmerjenem izobraževanju.

Za štipendijo iz združenih sredstev in razlike h kadrovski štipendiji lahko zaprosijo kandidati, katerih mesečni dohodek na družinskega člana v letu 1988 ni presegel 60% poprečnega neto osebnega dohodka v SR Sloveniji, ugotovljenega za leto 1988 431.726 din.

Kandidati za štipendije iz združenih sredstev se morajo predhodno prijaviti na razpisane kadrovske štipendije na območju stalnega bivališča oziroma dnevne migracije delavcev. Štipendije iz združenih sredstev bodo podeljene šele potem, ko bodo za določen poklic podeljene vse kadrovske štipendije.

Kandidati za štipendijo morajo prijaviti oziroma vlogi za štipendijo priložiti:

- potrdilo o vpisu v šolo (lahko naknadno v septembru)
- overjen prepis oziroma fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oziroma potrdilo o opravljenih izpitih
- izjavo organizacij združenega dela in drugih štipenditorjev, da je kandidat pri njih zaprosil za kadrovske štipendije, vendar mu ta ni bila podeljena
- izjavo kandidata, da ne prejema kadrovske štipendije

Prosilci za razliko h kadrovski štipendiji morajo predložiti kopijo pogodbe o kadrovski štipendiji.

Kandidati za štipendijo ali razliko h kadrovskim štipendijam iz združenih sredstev morajo vložiti vso zahtevano dokumentacijo do 5. septembra 1989, kar velja tudi za prošilce, ki so to obliko že prejeli. Te vloge bodo rešene do 30. septembra 1989.

Po 5. 9. 1989 vlog ne bomo več sprejemali, razen v izjemnih primerih.

Kandidati izpolnijo vloge na obrazcu SPN 1 »Vloga za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic«, ki ga dobijo v PAPIRNICI v Mozirju. Tako izpolnjene vloge z uradno potrjenimi podatki o osebnih dohodkih, naj kandidati oddajo OSEBNO na Občinski skupnosti za zaposlovanje v Mozirju. (nad Ljubljansko banko)

MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

TOZD TRGOVINA GOSTINSTVO
Komisija za delovna razmerja in osebni dohodek

objavlja prosta dela in naloge

POSLOVODJA trgovske poslovalnice »ELEKTRO« v Ljubiji in ponavlja objavo za prosta dela in naloge

KUHARJA — NATAKARJA v gostilni v Šmihelu za določen čas, nadomeščanje delavke, odsotne zaradi porodniškega dopusta in NATAKARJA za bife — kegljišče v Mozirju za čas letne gostinske sezone.

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in imajo za poslovodja V. stopnjo izobrazbe trgovsko-komercialne stroke in tri leta enakih delovnih izkušenj ali najmanj IV. stopnjo izobrazbe in pet let ustreznih delovnih izkušenj v trgovski stroki.

Za kuharja — natakarja se zahteva izobrazba IV. stopnje ustrezne gostinske stroke, zaželjene so delovne izkušnje. Poskusno delo bo trajalo za poslovodjo tri mesece, za kuharja — natakarja dva meseca.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati dostavijo do 3. junija 1989 kadrovski službi zadruga, kjer dobijo tudi dodatne informacije.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 10 dni po poteku roka za prijavo.

Trgovina z mešanim blagom

ŽEROVNIK ANA — NUŠA

Gornji grad 75

Obveščam cenjene stranke, da je odprta nova trgovina z mešanim blagom.

Odprta je vsak dan od 9.00 do 12.30 in 15.00 do 18.00 ure, sobota od 9.00 do 12.00 ure.

Ponedeljek zaprto.

Za obisk se priporočam!

Posebno obvestilo

Gozdne posestnike-kooperante TOK Gozdarstvo Nazarje obveščamo, da bodo od 1. 6. 1989 za nedoločen čas uradni dnevi na enoti LJUBNO in enoti LUČE in sicer:

enota Ljubno vsak torek in četrtek v tednu
enota Luče pa vsak ponedeljek, sredo in petek v tednu

Kooperante prosimo, da obvestilo sprejmejo z razumevanjem!
GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE
TOK Gozdarstvo Nazarje

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

(Odbor za planiranje in gospodarjenje)

Na podlagi 11. člena pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje in na podlagi letnega plana 1989 Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje se razpisuje

NATEČAJ

za posojilo iz združenih sredstev vzajemnosti v planiranem znesku 875.000.000 din za naslednje namene:

1. Posojila organizacijam združenega dela in delovnim skupnostim za nakup oz. gradnjo stanovanj v družbeni lasti in premostitvena posojila družbenim investitorjem družbeno usmerjene stanovanjske gradnje, za čas gradnje;
2. Posojila delavcem za nakup in gradnjo stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti;
3. Posojila za prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš v družbeni ali zasebni lasti pod pogojem, da se z njimi poveča stanovanjska površina ali število stanovanjskih prostorov ali uporabi kvalitetnejša izvedba toplotnih izolacij oz. racionalnejši način ogrevanja.

Planirana razpisna natečajna vsota znaša:

- a) za kreditiranje gradnje, nakupa in prenove stanovanj in stanovanjskih objektov v družbeni lasti ter premostitveno kreditiranje družbenim in investitorjem stan. gradnje 700.000.000 din,
- b) za kreditiranje gradnje, nakupa in prenove stanovanj in stan. hiš v zasebni lasti 175.000.000 din.

Posojilo lahko dobijo:

I.

- DO in DS s sedežem v občini, ki izpolnjujejo pogoje »Pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje« in ki predložijo vlogo za posojilo in plan v katerem je plan dohodka, finančni plan in plan financiranja stanovanjske gradnje.
- Investitor družbeno usmerjene stanovanjske gradnje kot premostitveno posojilo za čas gradnje vendar največ do 2 let.

II.

- Delavci, ki združujejo delo v TOZD, in DS, ki združuje sredstva vzajemnosti v občini Mozirje;
- Delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi v lasti občano in pri njih zaposleni delavci, ki združujejo sredstva vzajemnosti pri ŠSS občine Mozirje.

Na natečaj pod II. lahko kandidirajo le interesi, ki izpolnjujejo pogoje »Pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje« in ki predložijo:

- vlogo z opisom stanovanjskih razmer in namen porabe posojila;
- dokazilo o namenskem varčevanju pri banki;
- kupoprodajno pogodbo, če kupujejo stanovanje;
- gradbeno dovoljenje, če gradijo stanovanjsko hišo ali prenavljajo, z veljavnim predračunom projektanta oz. izvajalca ali nadzornega organa za adaptacijo;
- izjavo o vsoti že pridobljenih bančnih in drugih kreditov za stanovanjski namen;
- podatke o zaposlitvi in dohodku interesentov v preteklem letu;
- podatke o skupnih dogodkih članov družine v preteklem letu;
- zemljiškoknjižni izpis.

Natečaj za posojila traja do vključno 15. 6. 1989. Prijave na natečaj prispelje po tem datumu, ne bodo upoštevane. Vloge za priglasitev na natečaj prejema LB — Temeljna banka Velenje — Ekspozitura Mozirje, kjer lahko udeleženci dobijo vsa pojasnila in namen porabe posojila. Pristojni odbor pri Samoupravni stanovanjski skupnosti bo obravnaval vloge, udeleženci natečaja bodo po zaključku natečaja, skladno s tonamenskim pravilnikom, s sklepom obveščeni o dodelitvi posojila. Ugovore na navedene sklepe bo reševal zbor uporabnikov skupščine ŠSS.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

Nikoli ni prepozno

Delavska univerza Mozirje bo v šol. l. 1989/90 pripravila in organizirala različne oblike izobraževanja odraslih.

Načrtujemo začetek izvajanja programov za pridobitev naslednjih poklicev:

- voznik — IV. stopnja zahtevnosti — enoletno izobraževanje — pogoj za vpis je opravljena IV. stopnja zahtevnosti iz drugih programov oz. poklicev,
- voznik avtomobila — IV. stopnja zahtevnosti — šolanje traja 3 leta, pogoj za vpis je zaključen 8. r. osnovne šole ali II. stopnja zahtevnosti kateregakoli VIP,
- administrator — IV. stopnja zahtevnosti — šolanje traja 3 leta — pogoj za vpis je zaključen 8. r. osnovne šole,
- upravni tehnik — V. stopnja zahtevnosti — šolanje traja 4 leta — le-to bo organizirano v učni skupini »administrator« vendar z upoštevanjem določenih nivojskih zahtevnosti,
- upravni tehnik — V. stopnja zahtevnosti — nadaljevalni program za udeležence, ki so predhodno uspešno zaključili program »administrator« — šolanje traja 2 leti,
- obratni strojni tehnik — V. stopnja zahtevnosti — nadaljevalni program — šolanje traja 2 leti — pogoj za vpis je uspešno zaključen program IV. stopnje zahtevnosti v strojništvu.

Vpisujemo tudi v 2. letnik smeri EKONOMSKI KOMERCIALNI TEHNIK — V. stopnja zahtevnosti — traja še 3 leta. Pogoj za vpis je zaključen 1. letnik ekonomsko-komercialne usmeritve. Možnost vključitve v 2. letnik je tudi z zaključenim vsaj 1. letnikom ostalih šol srednjega izobraževanja s tem, da kandidati med šolanjem opravijo določene diference, kar jim bo tekom šolanja organizacijsko omogočeno.

Šole oz. oddelki navedenih smeri bodo ustanovljeni pod pogojem, če bo zbrano zadostno število prijav za vpis, zato vse zainteresirane vabimo, da se čimprej evidenčno prijavijo najkasneje pa do 30. junija 1989.

FUNKCIONALNO IZOBRAŽEVANJE IN IZPOLNJEVANJE

Sprejemamo tudi evidenčne prijave za naslednje izobraževalne oblike:

- začetne in nadaljevalne tečaje nemškega in angleškega jezika
- strojepisne tečaje za začetnike in delavce v administraciji
- tečaje krojenja in šivanja
- gospodinjinske kuharske tečaje
- tečaj iz radiotelezije
- tečaj za voditelje čolnov
- tečaj za varilce — varjenje na domu
- druge oblike glade na izražene interese OZD in občanov.

Prijavite se lahko pisno, osebno ali po telefonu na številki 831-962 in 831-938, vsak dan (razen sobote in nedelje) med 7. in 15. uro, v sredah do 15. ure. Delavska univerza Mozirje ima svoje poslovne prostore v prizidku Delavskega doma v Nazarjah.

PODJETNIŠTVO JE GOSPODARSKO NAJZLAHTNEJŠE DELO, KER USTVARJA DELO

Trdno smo prepričani, da s podjetniškimi zamislili in njihovo uresničitvijo v obliki novih gospodarskih enot:

- uveljavljamo sposobnost in znanje, inovativnost
- izboljšujemo gospodarsko uspešnost in konkurenčnost
- zagotavljamo nova delovna mesta
- ustvarjamo bogatejšo življenje.

Tudi v našem prostoru so že ustvarjeni osnovni pogoji in možnosti za hitrejši razmah podjetništva, zato

VABIMO

vse tiste posameznike, ki imajo kakšno podjetniško zamisel in bi jo radi uresničili, da nas pokličete, ali se oglasijo pri nas, kjer jim bomo po svojih močeh svetovali, pomagali ali jih povezali s strokovnjaki, podjetji in drugimi.

PRİČAKUJEMO VAS OB VSAKEM ČASU.
SAVINJSKO ŠALEŠKA GOSPODARSKA ZBORNICA
Trg mladosti 6, tel. 856-920, 855-645

»IZLETNIK« Celje, prometno, gostinsko in turistično podjetje, komisija za delovna razmerja TOZD Potniški promet

oglašja

prosta dela in naloge

2 voznikov avtobusov

s stalnim bivališčem na območju Mozirja

Pogoji:

- IV. stopnja strokovne zahtevnosti ustrezne smeri, 2 leti delovnih izkušenj na motornih vozilih, katerih največja dovoljena teža presega 3.500 kg in izpit »D« kategorije
- Izbrani kandidati bodo sprejeti v delovno razmerje za nedoločen čas. Poskusno delo traja 2 meseca.
- Vloge sprejema splošno-kadrovske sektor OZD »IZLETNIK« Celje, Aškerčeva ul. 20, v roku 8 dni po objavi oglasa.

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE TOK GOZDARSTVO NAZARJE

objavlja javno licitacijo

štirih razbljenih osebnih avtomobilov Z 750 in 850 in sicer:

- Z — 750 LE leto izdelave 1982 brez registracije
- Z — 850 LE leto izdelave 1982 brez registracije
- Z — 850 LE leto izdelave 1982 brez registracije
- Z — 850 LE leto izdelave 1984 registriran do 2. 9. 1989

Licitacija bo v petek dne 16. 6. 1989 ob 10. uri na upravi TOK Gozdarstvo Nazarje (dvorišče Gozdnega gospodarstva Nazarje). Ogljed vozil je možen eno uro pred pričetkom licitacije. Pravico do licitacije imajo pravne osebe, ki pred pričetkom licitacije plačajo 10% varščino. Prometni davek in druge stroške v zvezi s prodajo plača kupec.

Savinja

misli na vas in vas nagrajuje

od 15. maja — 16. junija 1989

Ste z vsakim nakupom v vrednosti nad 300.000 din prehrabnih artiklov, oziroma ostalega blaga v vrednosti nad 500.000 din vključeni v

NAGRADNO IGRO

Pri plačilu z gotovino v vrednosti nad 1.000.000 dinarjev posebna nagrada — Darilni bon v vrednosti 10% vrednosti nakupa.

Žrebanje bo 17. junija 1989

Kupujem v Savinji

Savinja — moja trgovina.

OBVESTILO

Občinski odbor Rdečega križa Mozirje vabi vse zdrave občane, stare nad 18. let na redno krvodajalsko akcijo, ki bo

dne 15. junija 1989 od 07. do 15. ure v šoli Nazarje in dne 16. junija 1989 od 07. do 14. ure v šoli Ljubno ob Savinji.

Dajanje krvi je ena izmed najhumanejših akcij, saj darovana kri rešuje življenja.

Vljudno vabljeni

OBČINSKI ODBOR RK MOZIRJE

Obvestilo obrtnikom

Obveščamo samostojne obrtnike in pri njih zaposlene delavce o spremembi plačevanja boleznine in sicer:

V Ur. listu SRS, št. 15/89 je objavljen »ukrep«, ki ga je sprejela skupščina Zdravstvene skupnosti Slovenije, da bo Zdravstvena skupnost izplačevala nadomestilo osebnega dohodka delovnim ljudjem, ki opravljajo samostojno dejavnost z osebnim delom in s sredstvi v lasti občanov ter delavcev, ki so pri njih v delovnem razmerju, za čas odsotnosti z dela (bolniška) daljši od 30 delovnih dni za posamezen primer. Torej ne več za prvih 10 dni, kot je bilo od 1. 1. 1989. Ta določba velja od 25. 4. 1989 dalje.

Nadalje vas obveščamo, v kolikor še niste seznanjeni, da se podaljšuje veljavnost zakona o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev do konca leta 1989. Petnajst dnevni rok plačila med uporabniki družbenih sredstev, ki ga določa zakon o zavarovanju plačil, velja tako že do 31. 12. 1989 enako pa tudi veljavnost menice kot sredstva za zavarovanje plačila Ur. list SFRJ 26/89 in 10/89).

Mladi, ki so se pomerili v znanju in veščinah SLO in DS so takole v sproščenem razgovoru odgovarjali na vprašanja iz poznavanja zdravilnih rastlin.

Mladi za SLO in DS

Tradicionalnega občinskega tekmovanja »Mladi v SLO in DS« se je tudi letos udeležilo osem ekip — po dve v vsake šole v naši občini. Tekmovanje je vsako leto v drugem kraju, zato so bili letos organizatorji Lučani. Glavno breme organizacije nosi Koordinacijski odbor za SLO in DS pri OK SZDL Mozirje, ki ga že nekaj let uspešno vodi Franc Slapnik. S svojo uigrano ekipo je tudi letos pripravil progo, na kateri so mladi lahko prikazali vse svoje znanje in telesne sposobnosti. Naloga, ki so jih morali opraviti tekmovalci, niso bile lahke. Najprej so pisali teste, zatem so streljali z zračno puško, nato pa so se podali na približno 5 km dolgo progo, na kateri so reševali naloge iz prve pomoči, prepoznavanja zdravilnih in užitnih rastlin, ravnanju ob nevarnostih, orientaciji in topografiji.

Po koncu tekmovanja se je pokazalo, da so bili daleč najbolje pripravljeni domači tekmovalci, ki so zasedli prvo mesto, med njih

pa so se vrinili mozirski osnovnošolci.

Lučanom je tako pripadel pokal, poleg tega pa bodo zastopali našo občino na regijskem tekmovanju v Sentjurju.

Za odlično izvedbo tekmovanja je posebej zaslužen tudi Tomaž Urlep, ki s svojo računalniško obdelavo podatkov pripomore, da tekmovanje poteka hitro in brez zastojev.

Povejmo še to, da so stroški tekmovanja majhni, saj nihče od organizatorjev in članov na kontrolnih postajah ne dobi nikakršnega nadomestila, tako da so edini stroški za prehrano mladih tekmovalcev. Ta sredstva so letos zagotovili Oddelek za ljudsko obrambo, Izobraževalna skupnost in Zveza kulturnih organizacij.

Tik pred zaključkom redakcije pa smo prejeli novico, da so Lučani postali tudi regijski prvaki in so tako prva ekipa iz naše občine, ki je dosegla tak uspeh.

R. P.

Pismo vestnega kronista

V Solčavi skrbi za ustno izročilo publicist in kronist Valent Vider. Le malokaj mu uide in v tem je velika zasluga skromnega domačina. Seveda je glavno vodilo pri tem delu, ljubezen do rodnega kraja. Vemo, da je doslej napisal že vrsto člankov v razne časopise, največ pa v Planinski vestnik. Pred leti je poskrbel za zapis o preteklosti Solčave in tako ohranil veliko dragocenih podatkov.

Nedavno tega, sem se zglasil pri njemu, je že tako, ko človek kaj potrebuje, pa poišče tiste ljudi, ki kaj vedo o krajih kjer žive in delajo. Vider se ni nikoli odklonil sodelovanja in pomoč pri iskanju raznih virov za naše zapise. Ne le da je sam pravi leksikon, ogromno virov, listin, slik ima skrbno shranjenih. Pa ti potem postreže s kakšnim presenečenjem, če pa v tistem hipu česa ne najde, pa poskrbi, da kmalu dobiš v roke to kar je obljubil.

Nekoč mi je pokojni prof. Orel dejal, kako smo lahko srečni, da imamo takšne ljudi, kot je Vider v dolini. Priznanje tako prizadevnega pisca in poznavalca planinskega sveta pome-

ni veliko!

Kot rečeno, srečala sva se! On meni takoj »imam pismo za Vas«. Pa mi preda gosto popisan list z njegovim podpisom. Pisanje je dejansko namenjeno uredniku Savinjskih novic, vendar pa zagotovo ne bo jezen, če ga kar tu opišem.

Takole piše med drugim Vider: »Ker so Savinjske novice postale že pravi leksikon občine Mozirje in vsega kar se v gornjem delu doline dogaja in se je dogajalo, mislim, da bi bilo prav, da bi poleg znamenitih mož, ki so se v njem rodili ali delovali, malo obširneje spoznali tudi moža, ki je letos umrl — Plesnikovega Petra, starejšega...«

Da spomin na izredno prizadevnega planinca Petra ne bi splahnel je poskrbel Vider v članku za Planinski vestnik, vendar se ta le premalo bere v dolini in prav bi torej bilo, da vsebinsko uvrstimo tudi v naše občinsko glasilo.

Gotovo bo predlog Vidra uredništvo z zadovoljstvom sprejelo.

A. Videčnik

Ljubenski pionirji sprejemajo kurirčkovo pošto iz rok vrstnikov iz Črne na Koroškem

Promet na naših cestah

(nagrajeni spis)

Konec tedna je. Utrujena od pouka počasi korakam domov. Pred mano živahno razpravlja gruča prvošolčkov. Glasno se prerivajo po cesti in se ne ozirajo na to, da na njej niso sami.

Tu in tam ima kateri izmed njih okoli vratu zaščitni in spoznavni znak prvošolčkov — rumeno rutico. Večina pa jih je brez njih — se pravi: morda komu vogal rutice kuka v beli svet iz žepa, torbe ali pa se »dragocene« rutice zde malim nadobudnežem tako znamenite, da jih imajo raje varno spravljene doma. Za kresničke je pa tako ali tako presvetlo, so priprani.

Na drugi strani ceste se prikaže zaostali član vesele družine. Ne da bi se ozrl po cesti, jo kar meni nič — tebi nič majhne na našo stran. Zasliši se presunljivo cviljenje zavor. Frkolinček je za las ušel »izpod« koles avtomobila. Ne zaveda se nevarnosti, v kateri je pravkar bil, in se pridruži svoji tovarišiji, ki ga kar sredi ceste vključi v »debatu«. Kot da je cesta res najprimernejši kraj za razpravljanje in igranje! — Voznik jezno zatrobi. Fantič, ki je predvsem po njegovi zaslugi srečno prečkal cesto, mu nemarno pokaže jezik in se pomenljivo potrka s kazalcem po glavi. — Lepa zahvala, ni kaj! — Namrgodeni obraz se »gospodje« le izvolijo umakniti in avtomobilu milostno dovoliti prehod. Voznik jim jezno požuga in odpelje, tovarišija pa sredi ceste nadaljuje s svojo »pomembno razpravo«.

Takih primerov je nešteto. A vsi se ne končajo tako srečno. Med otroki in med odraslimi promet zahteva vedno večji črni davek. V statistikah najdemo vedno bolj grozljive številke. — Dostikrat smo si ljudje sami krivi tega. Vse prevečkrat smo podobni tem prvošolčkom. Otroci imajo cesto za igrišče, a to »igrišče« zahteva vedno več — tudi smrtnih — žrtev prav med njimi. Mnogo voznikov na cesti ni tako zbranih in hladnokrvnih, da bi lahko na cesti učinkovito ukrepali in preprečili morebitno prometno nesrečo. Nekateri v dirkanju z avtomobilom dokazujejo svojo »moč« ali se v tem skušajo sprostiti. So ljudje, ki jim ne gre in ne gre v glavo, da se morajo z varnostnim pasom, ki ni nikakršna mučilna naprava 20. stoletja, privezovati v svojo korist, ne zaradi »tečnih policajev«, ki njim samim storijo veliko dobrega. »Mularija«, sita vsega, se ne

spomni, da z razbijanjem prometnih znakov in semaforjev škoduje tudi sebi. — In še bi lahko naštevati.

Dejavnikov, ki povzročajo prometne nesreče, je res veliko. Nihče pa se ne spomni dovolj učinkovitega načina, kako preprečiti ali vsaj zaječiti naraščajoče število prometnih nesreč in njihovih žrtev. Kakšne posebno bistroumne ideje se šolarji seveda ne moremo domisliti — to prepuščamo strokovnjakom — je pa kar mnogo učinkovitih sredstev in načinov, ki bi nam pomagali obvarovati se številnih nesreč in so čisto preprosti, čeprav se jih skoraj nihče ne domisli. Tako bi lahko zaradi tistih, ki se ne zavedajo, da varnostni ukrepi varujejo tudi njihovo lastno zdravje in življenje, postavili še višje kazni za neupoštevanje prometnih predpisov in prometne prekrške ter seveda povečati pazljivost in kontrolne akcije miličnikov — prometnikov. Tudi reklamne akcije, kot je npr. — 10%, veliko zaležejo. Začeti pa je seveda treba pri mladini in otrocih. Samo »pridiganje« nikoli ne zaleže. Najbolj »vleče« dober vzgled odraslih.

In le tako bo morda nekoč večja varnost na cestah. Le-te pa bodo seveda morale biti bolj urejene od naših sedanjih. Ali ne bi bilo lepo, če bi bilo na cesti, polni avtomobilov, večina voznikov strpnih, potrpežljivih, prijaznih? Če bi otroci pridno nosili svoje zaščitne znake — rumene rutice in kresničke — in vedno hodili po pločniku ali po levi strani cestišča? Cesta ni igrišče, a ostalo bo to, dokler mladi ne dobimo drugega prostora za igro. Vemo, da ni denarja za to in za boljše ceste, a kaj je denar v primeri s človeškimi življenji?! Morda bo čez veliko, veliko časa res bolje. Do takrat pa bo moralo preteči še precej vode. Vsi udeleženci v prometu se bomo morali zavedati nevarnosti, ki nam vsak dan pretijo na naših cestah, in jih poskušati premagati. To je in bo včasih zelo težko, a spleča se.

Tako. Prišla sem domov. — Promet ima mnogo slabih, pa tudi mnogo dobrih lastnosti. Slabe nam bo z združenimi močmi nekoč gotovo uspelo premagati, a kdaj, tega nihče ne ve. Stari ljudje bi rekli: »Cim preje — tem bolje.« Strinjam se z njimi. Le zakaj bi moralo po robovih cest goriti še več drobnih svečk, ugasniti še več mladih in ne več mladih življenj?

Andreja Verbuč, 7.a
OŠ Mozirje

V strelstvu narejen lep napredek

Skupščina Občinske strelske zveze je bila izvedena 21. aprila v Mozirju. Poleg članov predsedstva OSZ in delegatov iz najbolj aktivnih Osnovnih strelskih organizacij so se skupščine udeležili tudi nekateri vabljivi gosti, med njimi Novak Zdravko, predsednik OK SZDL, Miklavc Vlado, predsednik OO ZZB NOV ter Aubrecht Martin, predstavnik ZTKO Mozirje. Manjkali so delegati tistih OSO, ki se tudi ne udeležujejo tekmovanj.

Po vseh podanih poročilih se je razvila živahna razprava. Podobno kakor v drugih športih je bilo tudi v strelstvu narejenega v preteklem letu veliko, pojavljajo pa se finančni in prostorski problemi. Razprava je tekla o delu z mladimi, o stanju strelišč in opreme ter tekmovanjih. Že nekaj let se pojavlja potreba po občinskem strelišču, na katerem bi bilo možno tekmovati tudi z vojaškim orožjem. Nosilci izgradnje takega strelišča bi morali biti strelci, TO in lovci.

Prenesli so Kurirčkovo pošto

Kurirčkova pošta je tudi letos prispela v našo občino. Na Smrekovcu so jo sprejeli ljubenski pionirji iz rok svojih vrstnikov iz Črne na Koroškem.

Kurirčkova pošta še naprej ohranja tradicionalno obliko spominjanja na vojne dni, ko so otroci na svojstven način sodelovali pri osvoboditvi.

Kot vsako leto so kurirčkovi pošti pripravili lep sprejem, obo-

gaten s kulturnim programom, s svojo prisotnostjo pa so dogodek obeležili tudi predstavniki občinskih in krajevnih borčevskih organizacij.

Potem, ko je kurirčkova pošta obiskala vse osnovne šole v naši občini, so jo mozirski pionirji v Slatinah predali velenjskim vrstnikom.

B. K.

Priprava na kolesarski izpit

Šahovske novice

Zgornjesavinjski šahovski klub Rečica je 21. aprila v sodelovanju z DO Smreka in gostilno Trobej v Gornjem gradu organiziral 3. tradicionalni turnir dvojic v hitropoteznem šahu.

Turnirja se je udeležilo kar 52 šahistov, med drugimi tudi eden najboljših slovenskih šahistov mojster Mikac, ki je v paru z Štrucloclom tudi premočno zmagal. Drugo mesto je osvojila dvojica Goršek-Culk, tretje pa dvojica Stropnik-Matko.

26. aprila pa je bil na Ljubnem

odigran zadnji od serije šestih turnirjev za naslov »Prvaka kluba v hitropoteznem šahu za l. 1989«. Takrat je premočno zmagal Ernest Špeh. Drugo do četrto mesto pa so si z enakim številom točk razdelili Iztok Vrtačič, Edi Prepotnik in Franc Veršnik. V skupni uvrstitvi (upoštevali smo štiri boljše rezultate) pa je že drugič zapored zmagal dr. Stane Ošep, drugo mesto je osvojil Iztok Vrtačič, tretje pa Edi Prepotnik.

Marjan Knapič

Radioamaterstvo ni le zanimiv konjiček

Tako kot v drugih družbenih organizacijah niha aktivnost in uspešnost delovanja skozi vsa leta njegovega obstoja tudi v Radioklubu Mozirje, ki je lani obhajal 20-letnico delovanja, ob tem jubileju pa je sprejel zlato plaketo občine Mozirje. Na delo kluba so doslej nedvomno vplivale poleg zavzetosti članstva tudi družbene razmere ter splošen odnos družbe do tehnične kulture. Lahko pa mirne vesti zapišemo, da je mozirski klub, ki združuje mlade in starejše ljubitelje radioamaterstva v naši občini, doslej še vedno premagal vse začasne krize v svojem delu. Njegovi člani pa so v teh dvajsetih letih mnogo prispevali k njegovi uveljavitvi ne le v občinskem in republiškem merilu, ampak tudi preko meja naše domovine. S svojim delovanjem so posegli na številna področja življenja in dela ter mnogo prispevali k širjenju tehnične kulture predvsem med mlado generacijo.

Prav na letošnjem občnem zboru so amaterji posvetili precej časa vzroku za zmanjšanje aktivnosti v zadnjem letu, ti pa so bili tako objektivne kot subjektivne narave. Tudi sedanje razmere v Jugoslaviji ne delujejo vzodbudno na delo kluba, ki žal ne zmora slediti vsem tehničnim novostim na področju elektronike in telekomunikacij, saj zaradi izredno visokih cen ter pomanjkanja deviz ne more posodobljati in dopolnjevati svoje tehnične opreme, ki je že dokaj iztrošena.

Zato se lahko npr. s področjem računalništva, slikovnih prenosov, teleprinterskih in satelitskih zvez ukvarjajo le redki posamezniki doma, s tem pa pada aktivnost v klubu. Takšno stanje pa se-

veda vpliva negativno tudi na usposabljanje novih operaterjev, saj je nabava sodobnih sprejemno-oddajnih postaj skoraj nemogoča. Tako žal tudi na teh področjih vse bolj zaostajamo za razvojem v svetu.

Klub šteje 70 članov, večina ima operaterske izpite, vendar pa je tudi aktivnost že obstoječih zasebnih postaj zadnje čase precej nazadovala. Dogovor amaterjev je, da se to stanje v bodoče popravi. Nedvomno predstavlja klub precejšen strokovni potencial, saj je po stroki kar 18 članov tehnikov šibkega oz. jaknega toka, eden je inženir elektronike, šest je prosvetnih delavcev, dva sta ekonomista itd. Mnogi člani so si kot amaterji pridobili zelo solidno strokovno znanje ter bogate praktične izkušnje. Vse to je pomemben garant za uspešno delo v bodoče.

Na zboru, ki so se ga udeležili tudi predstavniki nekaterih drugih družbenih organizacij, so amaterji izvolili nove organe upravljanja. Predsedniško funkcijo so zaupali Ivanu Zviplju, ki je to dolžnost pred leti že precej časa zavzeto in uspešno opravljal. Sprejeli so program dela, v njega pa so vključili tudi organizacijo tovariških in družabnih srečanj, kar je bilo žal doslej zanemarjeno. Klub naj bi tudi v bodoče opravljal pomembno vzgojno-izobraževalno delo med našimi občani predvsem med mladino. Razvijanje tovariških odnosov ter humanitarnih tradicij radioamaterstva pa bo tudi v bodoče prispevalo k uveljavljanju mozirskega kluba v jugoslovanstvu in mednarodnem merilu.

Ludvik Es

Med redke šole v Sloveniji, na katerih obstajajo in delujejo radioamaterske sprejemno-oddajne sekcije lokalnih radioklubov, sodi tudi Osnovna šola Mozirje, ki je postala med radioamaterji že tudi preko meje poznana po aktivnosti UKV sekcije YU 3 DMS. Tako lahko učenci, predvsem višje stopnje, večkrat prisostvujejo demonstracijam radioamaterskih zvez z domačimi in tujimi radioamaterji, ki se klicem iz mozirske šole zelo radi odzivajo. Učenci seveda z zanimanjem poslušajo njihove razlage o pomenu in koristih radioamaterstva ter opisom raznih humanitarnih akcij. V okviru te sekcije so bile doslej organizirane že številne akcije in tekmovanja med šolami v naši občini in šolami v drugih krajih Slovenije pa tudi Hrvaške. Učenci, ki so se na tak način navdušili za radioamaterstvo, pa so se nato v okviru Radiokluba Mozirje usposobili za radioamaterske operaterje.

R. P.

»Nova doba« o naši dolini

V predhodni številki našega glasila smo že povedali, da je časopis Nova doba izhajal v Celju od leta 1919 dalje. Ker je bil namenjen širšem območju celjskega predela, je prinašal tudi vesti iz naše doline. Pa poglejmo kaj je med drugim prinesel za naš predel v letu 1920.

V številki z 20. 3. poročajo o poštni povezavi v Gornjem gradu: »Poštno brzojavno ravnanje v Ljubljani nas prosi da objavimo sledeča pojasnila: Gornji grad ima razen nedelje, dnevno pošto zvezo s Ksaverijem in sicer trikrat tedensko z vozom, trikrat pa peš, kar sedanjemu, ne ravno velikemu prometu zadostuje. Radi izredno visokih zahtev, ki jih stavijo vozniki za prevažanje pošte, smo prisiljeni tam, kjer množina poštnih tvornic to dopušča, vozne pošte nadomestiti s cenejšimi peškimi poštami. Da bi takoj uvedli predvojne poštne zveze, ne dovoljujejo sedanje splošno neurejene razmere... Poštna pristojbine so res zvišane, toda v splošnem so le tri do osemkrat višje kot pred vojno...«.

Seveda je to še sedaj znan način. Podražitev za slabšo kakovost storitev doživljamo na splošno povsod, pa smo v dvajsetem, domala že na pragu 21. stoletja. Zgodovina torej ne laže!

Odmev v številki 10. 7. 1920:

»Bočna pri Gornjem gradu. (Poštna razmera). Pri nas vladajo čudne poštna razmera. Dobivamo redno 3 krat v tednu pošto; da se pa s tem tudi nujna pisma, kakor železniška obvestila, kar za tri dni zakasni, je samoočito razumljivo. Seveda če se pa stranka takoj ko obvestilo prejme, ne zgleda in blaga na 6 ur oddaljenemu kolodvoru ne prevzame, so že pripravljene s skladiščnimi obrestmi, kakor se je že ponovno dogodilo. Poštna direkcija je sicer določila, naj bi vozil poštni voz za Dreto v Gornji grad, razpisala pa tako malo provizije, da ni bilo mogoče vožnje nikomur prevzeti. Umestno bi bilo, da se oblasti pobrigajo ter predpišejo večjo pristojbino, da bo mogoče vožnje prevzeti. Za take razmere je pač pristojbina 1 K za pismo prevelika!«.

Vsako primerjanje z današnjimi razmerami je seveda nemogoče in nesmiselno.

Številka 27. 7. 1920:

»Gornji grad. Dne 15. t. m. bi se imela vršiti seja okrajnega odbora, ki pa je bila zopet nesklepčna, kakor že poprej večkrat. Radi malomarnosti teh okrajnih odborov je g. dekan Dekort na Ljubnem odstopil kot načelnik okrajnega zastopa. Politična oblast naj v kratkem skliče skupščino, na kateri se izvoli nov načelnik in okrajni odbor, ki bo tudi deloval v prid okraja, saj je dela dovolj na cestah in mostovih, ki so večinoma v slabem stanju...«.

Dežurna služba Elektro Celje nadzorništvo Nazarje za mesec junij '89

Od 29. 5. do 4. 6. Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910
Od 5. 6. do 11. 6. Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263.
Od 12. 6. do 18. 6. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150.
Od 19. 6. do 25. 6. Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877.
Od 26. 6. do 2. 7. Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910.

V slučaju kakšnih sprememb pokličite Elektro Celje, tel. 25-841, kjer dobite vse potrebne informacije.

Znamenitosti Solčave Janeza Janca

V prejšnjih dveh številkah nam je nekdanji solčavski župnik natrosil nekaj zanimivosti iz Solčave (največ o cerkvi sv. Device Marije, pri kateri ugotavlja visoko starost tudi s starimi listinami, in o kapelici sv. Ane na pokopališču), nekaj pa jih nadrobi tudi o podružnični cerkvi sv. Duha (v današnji Podolševi). Prevedeni odlomek je izšel v nemškem planinskem vodniku Savinske Alpe Johannesa Frischaufa leta 1877.

Tik ob stezi na planini med cerkvi sv. Duha in sv. Lenarta (podružnične cerkve v Železni Kapli) — že na Koroškem — je močan izvir s kristalno bistro in ledeno mrzlo vodo, znan pod imenom Žegnanj studenec (1). Pripovedujejo, da je nekoč na prehodu iz Solčave na Koroško neki škof s svojim spremstvom počival pri tem studencu, se pri njem okrepčal in ga v večnem spomin tudi blagoslovil; od tod še zdaj njegovo ime.

Cerkev sv. Duha ima tri zvonove čistega, svetlega zvona. Najmanjši med njimi je znamenit zaradi svoje starosti. Napisa na njem zaradi obrabljenosti od zoba časa in zaradi njegove svojevrstne oblike — napisan je z neko vrsto gotških črk — ne zna prebrati nihče. Prečastiti gospod kanonik Ignac Orožen, ki slovi kot raziskovalec starin in prav spretno bere podob-

Torej so tudi že takrat imeli največ skrbi s komunalnimi vprašanji!

Številka 7. 9. 1920:
»Gornji grad. Nekaj naših mračnjakov je ustanovitev Sokola hudo razburila. Celotno priznane je dve nedelji grmelo. Župnik se huduje nad tem, da hodijo Sokolice zvečer k vjam in roti starše, naj tega ne dovolijo. On seveda ima cel dan čas, mi drugi pa, ki si moramo kruh prislužiti, pa ne! Zakaj pa ne prepove pevskih vaj cerkvenim pevkam ponoči? Ali se pri teh ne boji, da se bo spet zgodila nesreča, kakor pred leti, ko je takratni organist kar dvem pevkam pripomogel do božjega blagoslova...«.

Dokaj piker strankarskiboj, tudi za ceno osebnih žalitev.

V številki 31. 8. 1920 najdemo tudi:

»Mozirje. V nedeljo, 22. t. m. je bil za Mozirje kritičen dan prve vrste. Klerikalci so slavili svoje orgije. Zmaga v kmetijski podružnici, ustanovitev novega konzuma, zborovanje kmečke zveze, to niso mačkine solze. Vsi črni elementi so bili na delu! Čudimo se le, da sta dva trgovca pomagala pri ustanovitvi mozirskega konzuma, ki bo vendarle delal njunemu vsaki konkurenco. Kaj je žlahta? — raztrgana plaha...«.

Vsem strankam pač ni bilo nikoli zadoščeno, je že tako, da je vsakdo skrbel le za svoje dobro, tudi za ceno »raztrgane plahle...«.

14. 9. 1920:

»Smartno v Zadrecki dolini. V nedeljo, 12. t. m. je urednik »Slovenskega gospodarja« Krajnc hotel pri nas imeti shod Kmečke zveze kar po maši na prostem. Naši zavedni ljudje so mu virgli nekaj jabolk v glavo in shod se je žalostno končal...«.

Zakaj vse se jabolka lahko uporabijo... 9. 10. 1920:

»Gornji grad. Samostojna kmetijska stranka je imela v nedeljo, dne 3. oktobra javen shod, katerega se je udeležilo nad dvesto ljudi. Predsedoval je Anton Kolenc. Drogenik iz Šentjurja je v obširnem govoru razložil program stranke. Slabo je naletel Kemperle iz Vrbovca s svojim izzi-valnim vzklikom, da se stranka klanja dr. Žerjavu. Od vseh strani so zadoneli vzkliki šoštar, šoštarški trot. Med vojsko si izjemal šoštarje, da si si izredil trehuh, ko so bili drugi v strelskih jarkih. Sreča zanj, da ni bil na dvorišču (izzival je skozi okno), tam bi dobil nekaj batin. Ko se je prepričal, kako sodi ljudstvo o klerikalnih izzivcih, jo je urnih hlač popihal. Govorili so še Ivan Lipold iz Mozirja in Martin Zidarn iz Smartnega...«.

Takšni shodi so torej bili tudi gledališke predstave, pa še brez vstopnine!

A. Videčnik

Veliki sadjar in učitelj

Pred davnimi leti je zapisal: »Kmetovali so naši očetje po stari navadi. Da se je v teku časa marsikaj zboljšalo, se sicer ne da tajiti, vendar se pa le malokje najde sled naprednega gospodarstva. Glede kmetijskega orodja se je v zadnjem času marsikaj na bolje obrnilo, tako so se opustila nekretna lesena orala, ter se sedaj rabijo vseskozi ličnejša železna drevesa. Ravno to velja o raznem drugem orodju, ki je staro izpodrinilo, ter si je po svoji ročnosti in rabljivosti splošno pripoznanje pridobilo...«. Minilo je preko sto let od tega, ko je te besede zapisal Fran Praprotnik, učitelj in daleč znani pobornik za sodobno sadjarstvo. Letos mineva 140 let njegovega rojstva, zato obudimo spomin nanj tudi v našem glasilu.

Njegova življenjska pot je bila dokaj težka, predvsem pa bogata dejanj, ki bodo ostala v spominu vsakogar, ki je kdajkoli imel kaj opraviti s sadjarstvom.

Fran se je rodil v številčni kmečki družini v Šentnražu 28. 1. 1849. Dva razreda ljudske šole je končal v Sv. Martinu ob Paki, nato pa se je vpisal 1858 v štirirazredno nemško šolo v Celju in jo je to končal, je leta 1862 vstopil v »latinske šole« (gimnazija) v Celju. Po zrelostnem izpitu je leta 1870 odšel v Maribor, kjer se je vpisal na bogoslovje. Kot piše v svojih spominih, je to storil na željo staršev. Verjetno bi tudi postal duhovnik, če ne bi dve leti kasneje pričelo doma »škripati« in posestvo propadati. Mladega Franca je to tako hudo prizadelo, da je krenil na drugo pot. Sam piše, da se zaradi razmer doma, ni prav znašel. V drugem letniku bogoslovja je izstopil in se vpisal v učiteljske v Mariboru. Imel je solidno predznanje, zato mu je študij uspešno potekal, seveda pa je moral tudi sam poskrbeti za preživljanje, podučeval je bogate učence srednjih šol in si tako prislužil denar za šolanje. Kot odlični študent je dobival tudi državno podporo, pa vendar, zanj se je pričelo resno življenje v rani mladosti.

Prvo službeno mesto je nastopil kot učitelj v Selnici ob Dravi. Že tam je

Približana pomoč

Kot smo že poročali, bo Medobčinska organizacija slušno prizadetih približala pomoč tistim našim občanom, ki tovrstno pomoč potrebujejo. Tajnica društva bo namreč odslej delovala tudi v Mozirju, in sicer vsak prvi torek v mesecu od 13. do 16. ure v prostori TVD Partizan Mozirje. Slušno prizadeti bodo lahko na tem mestu dobili baterije za slušne aparate za enkratno uporabo in akumulatorje za polnjenje.

Seveda pa bodo lahko reševali tudi druge probleme, s katerimi se srečujejo zaradi svoje invalidnosti.

Slušno prizadeti imajo marsikaj težave pri zaposlovanju, vprašanje njihove so-

poskrbel za ureditev drevnice in se predal pospeševanju sadjarstva. Nato ga je službena pot vodila še v Limbuš, kjer je prav tako postal znan po velikem znanju o sadjarstvu. Štiri in pol leta je poučeval v tem kraju in je nato leta 1881 nastopil službo kot nadučitelj na šoli pri Devici Mariji v Puščavi. Sam piše, da je v naravnopravni spoznal pomen učitelja v narodnostnem boju. Postal je odločen borec za narodnostne pravice.

Ko je mariborsko sadjarsko društvo leta 1884 priredilo veliko razstavo sadja v Mariboru, je prvič javno nastopil kot sadjarski strokovnjak. To in še mnogo drugega prizadevanega dela mu je prineslo razna priznanja. Postal je častni občan občine Činžat-Komen in si tudi sicer že prislužil prve svetinje za delo v sadjarstvu.

Tega leta se je pričela tudi njegova bogata publicistična dejavnost, ki ni prenehala vse do njegove pozne starosti. Pisal je v učiteljska in politična glasila, pa tudi strokovni listi so radi pobjčili njegove sestavke.

Jeseni 1889 postane nadučitelj osnovne šole v Mozirju. Seveda je njegovo delo zunaj šole bilo kmalu opazno in priznano. Uredil je veliko drevnico na šolski njivi, podučeval učence in odrasle sadjarstva, poskrbel za gradnjo novega šolskega poslopja in pričel pisati šolsko kroniko v slovenskem jeziku.

Kot strokovi predavatelj za sadjarstvo je bil dobesedno iskan. Predaval ni le v dolini, daleč v druge kraje je segal njegovo sloves. Seveda so sledila še častna občanstva, sledila so plakete in tudi državna odlikovanja. Fran Praprotnik je poskrbel za prvo trško kroniko v Mozirju, ki jo je za njim prevzel njegov učiteljski naslednik Franc Hribernik. Veliko delo je opravil tudi ko je zapisoval razne izvirne narodne pesmi in običaje, pa še to, veliko je sodeloval z znanim slovenskim jezikoslovcem Pletušnikom.

Fran Praprotnik je umrl v Mozirju leta 1933 potem, ko je bil že od leta 1915 upokojen.

A. Videčnik

Kino »Jelka« Nazarje v juniju

3. — 4. VETERANI V AKCIJI, ameriški film — akcijski
7. MIRANDA, italijanski film — komedija
10. — 11. MOČ VZDRŽLJIVOSTI, ameriški film — kriminalka
14. JANKINDINA SKRIVNOST, ameriški film — melodrama
17. — 18. POV RATNO STRELJANJE, ameriški film — akcijski
21. ZANKA, ameriški film — akcijski
24. — 25. STROJ ZA UBIJANJE, ameriški film — triler
28. PLAVI SATAN, ameriški film — erotični

vsakršnega stanu, ne le moški, temveč tudi ženske, od blizu in daleč, celo iz Anglije ali s Škotske. V dvajsetih letih je šel od Luč skoz Iglo in vas Solčava v Logarsko dolino in od tam potem dosegel vrtoglav v vrh Ojstrice s svojim spremstvom celo njegova cesarska visokost, nadvojvoda Janez.

Od leta 1848 je prišlo sem že pet škofijskih kanoniških vizitacij, vsakič s pripadajočim spremstvom. Proti koncu leta 1851 je s Koroške prišla močna vojaška zasedbena enota, v prvih mesecih leta 1852 pa vojaška asistencija iz Celja zaradi civilno-pravne preiskave v zvezi s to zasedbo.

Obsedno stanje leta 1851

Pravkar omenjena vojaška zasedba Solčave je izzvala vsesplošno pozornost in povzročila, da je bilo v tedanjih časopisih in mnogih vodnikih zapisanega marsikaj pretiranega, napačnega, celo izmišljenega in smešnega, pri čemer je bila solčava prikazana kot brezno, polno tatov, klatežev, roparjev in požigalcev — in zgroženemu bralcu so naslavljali »prijazna« opozorila, da naj noben potnik ne tvega obiska tega nevarnega področja, ne da bi bil oborožen od nog do glave. Zato bi utegnili biti tale kratka, vendar resnična skica o žalostnem pripetljaju, ki jo prikazuje neposredna

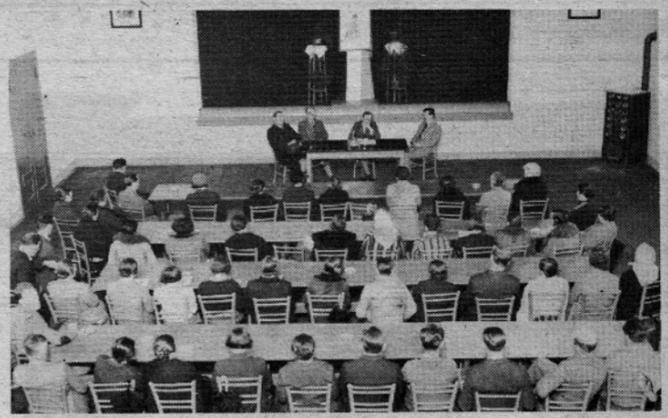
cialne varnosti je iz dneva v dan bolj pe-reče, isto velja tudi za zdravstveno varstvo.

Pogosto pa potrebujejo tudi tolmača, da lažje rešijo svoje nakopičene probleme.

Predstavnica društva za pomoč slušno prizadetim se povezuje tudi s socialno službo v naši občini, tako da bo od sedaj naprej njena pomoč lahko bolj celovita.

Želja po približanju pomoči je prišla na nedavni skupščini slušno prizadetih prav iz vrst mozirskih članov društva in ugotovimo lahko, da se je to preučevanje res hitro uredilo.

R. P.

Tujsko-prometno in olepševalno društvo v Mozirju je pred drugo svetovno vojno redno prirejalo tečaje in posvetovanja za turistične društvene delavce. Slika je posnetka leta 1937 v dvorani TVD Partizan v Mozirju. Od predavateljev spredaj za mizo je znan le inž. Ivo Zupancič, drugi z leve. Bil je zelo znan vinarski strokovnjak in banovinski vinarski inšpektor v Ljubljani.

Savinjske NOVICE so objavile pred 10-imi leti

Na Lepi njivi so se sestali in proučili stanje, ki je nastalo v zvezi z gradnjo ceste po dolini Ljubije. Prvi del do Pezdele so uspeli narediti, medtem ko se za naprej zatika. Imajo pripravljena dva kilometra cestišča proti Mlačniku za asfaltiranje, vendar, kot kaže, ne bodo mogli načrta izpolniti zaradi pomanjkanja sredstev. Pravijo, da jim je bilo objuljeno sodelovanje družbenega deleža pri financiranju ceste, vendar so naleteli na težave, ker pač tega denarja ni. Tako bomo prisiljeni dograditi le kilometer ceste, ker toliko lahko plačajo iz sredstev, ki so jih sami zbrali. Pododbor SZDL na Lepi njivi je predložil stanje krajevni skupnosti, vendar tudi ta nima zagotovljenih sredstev v te svrhe. Krajsani so bili pri delih zelo prizadeti, saj so opravili blizu 2500 prostovoljnih ur in prispevali preko 200 traktor-skih ur k izgradnji ceste. Krajsani so postavljali tudi vprašanja glede načrtovanega odvzema vode iz Ljubije za Velenje. Bojazen izražajo, da bi količina, ki jo nameravajo odvzeti, pomenila v kritičnih vodnih razmerah osušitev potoka, ki je že stoletja služil prebivalcem te dolinice tudi kot vir vode za napajanje živine. Naše glasilo je že poročalo o nameravanih posegih v vodne razmere na Ljubiji, vendar kot poudarjajo strokovnjaki, ni bojazni, da bi potok bil brez vode, zaradi odvzema za vodovod Velenje.

Veterinarsko dežurstvo

22. 5. do 28. 5. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112.
29. 5. do 4. 6. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-217.
5. 6. do 11. 6. Sturm Bojana, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-017, 857-722.
12. 6. do 18. 6. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179.
19. 6. do 25. 6. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112.

Kino »Dom« Mozirje v juniju

1. MOČNI FANTJE — italijanski film — pustolovski. Glavne vloge: Bud Spencer, Terence Hill.
3. 4. VOJAK IN POL — ameriški film — drama. Glavne vloge: Clin Eastwood, Marsha Mason.
8. KDO JE TO DEKLE — ameriški film — komedija. Glavne vloge: Madonna, Griffin Dunne, Haviland Morris.
10. 11. BARVA DENARJA — ameriški film — drama. Glavne vloge: Paul Newman, Tom Cruis.
15. IZKUŠNJE LJUBKE VDOVE — italijanski film — erotični. Glavne vloge: Catherine Michelson, Antonio Marsina.
17. 18. NAZAJ V ŠOLO — ameriški film — komedija. Glavne vloge: Rodney Dangerfield, Sally Kellerman, Burt Yongg.
22. AMERIŠKA PITA — ameriški film — erotični. Glavne vloge: Lysa Thatcher, Arcadia Lake.
24. 25. REŠITEV V PRAVEM TRENUTKU — ameriški film — pustolovski. Glavne vloge: Wayne Crawford, Dennis Christopher.
29. POZABLJENI — jugoslovanski film — drama. Glavne vloge: Boris Milivojevič, Mirjana Joković, Vera Čukič.

Kino »Ljubno« v juniju

3. — 4. VI MESO IN KRI — ameriški film, spektakel
6. VI. IZGANJALEC DUHOV — ameriški film
10. — 11. VI. FATALNA PRIVLAČNOST — ameriški film
13. VI. KJE SO FANTJE — ameriški film, komedija
17. VI. DESET MINUT DO POLNOČI — ameriški film, triler
18. VI. ASTERIX PROTI CEZARJU — francoski risani film, OTROŠKI KINO
20. VI. TRIJE MOŠKI — francoski film, komedija
24. — 25. VI. MOŽ ZVEZDE — ameriški avanturistični film
27. VI. KO ZAZVONI TELEFON — ameriški film, grozljivka
30. VI. BORDEL HIŠA VZHAJAJOČEGA SONCA — ameriški trdo erotični film, NOČNI KINO

Matična kronika za mesec april 1989

POROKE: 1. Selišnik Alojzij, star 26 let iz Luč 67 in Komac Lilijana, stara 22 let iz Mozirja, Čajetinska ul. 19, 2. Kaker Ivan, star 28 let iz Krnice 56 in Kladnik Ana, stara 23 let iz Podvoljčka 44, 3. Škoflec Franc, star 32 let iz Ljubije 49 in France Marinka, stara 27 let iz Ljubije 49, 4. Vodušek Robert, star 23 let iz Rečice ob Savinji 110 in Sedmak Andreja, stara 22 let iz Rečice ob Savinji 110, 5. Speh Stanislav, star 24 let iz Ljubnega ob Savinji 40 in Potočnik Jožefa, stara 32 let iz Ljubnega ob Savinji 40, 6. Žuntar Janko, star 25 let iz Zg. Pobrežja 29 in Riga Marija, stara 20 let iz Kokarj 21, 7. Hribernik Jože, star 24 let iz Mozirja, Na Trgu 30 in Slapnik Janja, stara 24 let iz Mozirja, ul. Šlandrove brigade 10, 8. Letojne Jože, star 29 let iz Lepe njive 34 in Reberšak Silvestra, stara 23 let iz Ljubije 43.

SMRTI: 1. Vajdl Gregor, star 75 let iz Lepe njive 95, 2. Martinčič Dušan Drago, star 58 let iz Mozirja, Askerčeva 12, 3. Atelšek Silvester, star 80 let iz Tera 73, 4. Plešec Elizabeta, stara 84 let iz Savine 32, 5. Lenko Franca, stara 79 let iz Radmirja 115, 6. Plešec Antonija, stara 88 let iz Savine 33, 7. Krajnc Jožef, star 88 let iz Ljubnega ob Sav. 8, 8. Rihar Albin, star 58 let iz Raduhe 42, 9. Krivec Valerija, stara 75 let iz Strmeča 3, 10. Reiter Marija, stara 88 let iz Poljan 23, 11. Majerhold Vilko, star 73 let iz Šentjanža 21, 12. Berglez Rafael, star 67 let iz Lenarta pri G. gradu 30, 13. Venek Maksimiljan, star 65 let iz Zlaborja 1.

Savinjske NOVICE

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — Izdaja SZDL občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Rajko Pintar — Tajnica urednika Mija Pavlin — Fotograf-ska priprava Ciril Sem — Uredništvo in uprava: OK SZDL Mozirje, telefon (063) 831-850 — Žiro račun pri SDK ekspoziura Mozirje, številka: 52810-678-54000 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu — Stavke, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Uvod, prevod in opombe Peter Weiss